

Vážení spoluobčané,

v každé větší obci je přirozené, že se investice a rozvojové projekty realizují postupně a na různých místech. Nelze vyhovět všem potřebám a přáním občanů najednou, a proto se projekty plánují s ohledem na dostupné zdroje, priority a potřeby různých skupin obyvatel. Je důležité chápat, že když se aktuálně buduje něco, co slouží jiné části obce nebo jiné skupině občanů, není to na úkor ostatních, ale součástí přirozeného procesu. Takové projekty mohou zlepšit kvalitu života například dětem, seniorům nebo sportovcům – a je správné jim to přát, protože příště může být realizován projekt, který bude vyhovovat právě mým přáním a potřebám. Vzájemná podpora a trpělivost jsou klíčem k tomu, aby se obec mohla harmonicky rozvíjet a přinášet výhody všem jejím obyvatelům postupně.

Úvodní odstavec, se kterým souhlasím, napsaný kurzívou jsem nepsal já, ale umělá inteligence, o které často slyšíte ve sdělovacích prostředcích, stačilo položit jen jeden krátký dotaz a text byl vytvořen. Dotazy lze pokládat zdarma, stačí mít jen počítač nebo chytrý telefon a přístup k internetu.

Umělá inteligence vytvoří smysluplný text na jakékoli téma do několika sekund po odeslání dotazu.

Umělá inteligence tvoří již více než třetinu všeho obsahu internetu a tento podíl se rychle zvyšuje.

Vytváří nejen pracovní texty, návody, překládá mezi jazyky, ale také píše scénáře filmů a nekonečných seriálů. Píše žádosti a zdůvodňuje potřebnost dotací pro danou akci. Žákům napíše slohové práce nebo třeba povídky, komunikuje s námi, když zavoláme na linku velkých společností, jako jsou banky, dodavatelé energií a podobně.

Proč o ní píšu?

1. Proto, že umělá inteligence je příležitost k pokroku a její výkonnost může dát lidstvu posun v oblastech, které by bez ní i lidstvo dosahovalo významně déle nebo nedosáhlo vůbec.

2. Také proto, abychom mohli umělou inteligenci správně zařadit do našich životů.

Umělá inteligence není kamarád, přítel, i když vám pošle odpověď se smajlíkem s úsměvem, pochválí vás a napíše vám spoustu milých slov, pokud vyhodnotí, že je zrovna v této chvíli potřebujete.

Je to vynikající pomocník při řešení úkolů a pomocník pro vzdělání, práci všeho druhu. Je vždy připravena pomoci a není nikdy protivná, nevyspálá, nemá své dny, nebolí ji hlava nebo není utahaná jako pes. Je to vynikající pomocník při práci, ale v emocionální oblasti to je a zůstane jen náhražkou.

Skutečnou účast, sdílení, pochvalu, pohlázení, kamarádství a lásku nám dají živé osoby. Osoby, které jsou někdy dobře naladěné, někdy méně, někdy mají svůj den, někdy ne, ale jsou to bytosti našeho druhu.

Nespokojíme se s náhražkami různého druhu, ať už je to umělá inteligence nebo seriály, jímž napsala scénář. Hledejme spojení, sdílení a společnost v rodině, mezi přáteli, sousedy, kamarády, kolegy v práci. Objevujeme víc akcí a dějů v rodině, v našem blízkém okolí s lidmi, s nimiž sdílíme společný prostor pro život. Pohledem do kalendáře obce, na stránkách obce nebo v aplikaci Munipolis najdete desítky různých akcí, ale hlavně najdete na těch akcích lidi, kteří mají různé vlastnosti a nejsou to náhražky.

Příjemné a veselé Vánoce a úspěšný vstup do nového roku.

Radek Schneider, starosta obce

Úvodník	2
---------------	---

ZPRÁVY Z RADNICE

Slovo starosty	3
Slovo místostarosty	4
Z jednání zastupitelstva	7
Jubilanti	8
Pranostiky	9

NAHLÉDNUTÍ DO OBEČNÍ KRONIKY, HISTORIE

Rok 1924–100 let zpátky v čase (doslovný přepis)	9
Výročí 60 let od posvěcení nových varhan	12
Slovácká brigáda, Svatobořice-Mistřín a uprchlický tábor	15

VZPOMÍNKA, VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI OBCE

MUDr. Alois Šafránek	16
----------------------------	----

ÚSPĚCHY, ZAJÍMAVOSTI, O ČEM MOŽNÁ NEVÍTE

Zpěvák Šlovácka	18
Tchaj-wan 2024	18
Neregistrované pečovatelské domy	19
ŠKOLSTVÍ, VÝCHOVA, FARNOST	

Co se děje v naší škole	20
Mateřské školy	28
Přípravná třída	30
Farnost	31
Poděkování	32
Charita	35

Z ČINNOSTI SPOLKŮ A SESKUPENÍ

Podkověnka	36
RC Krteček	37
Slovácký soubor Svatobořice-Mistřín	38
Ženský sbor Rezedky	39
Mužský sbor	40
Svaz tělesně postižených	41
SDH Svatobořice	42
SDH Mistřín	42
Stolní tenis	43
T. J. Sokol Svatobořice	44
T. J. Sokol Mistřín - kuželky	46
SK Spartak	47
Rocková asociace	48
Mankyz	50
Jednota Orel	51

KULTURNÍ DŮM

Co se dělo na kulturním domě	52
Kulturní dům informuje	57
Co bylo a co bude	57

K ZAMYŠLENÍ

Poděkování – v těžkých chvílích si mezi sebou stále pomáháme	59
--	----

ZAŘAZENO NA POSLEDNÍ CHVÍLI

Pozvánka na silvestrovský pochod do Vlkoše	68
--	----

Slovo starosty

Letní horka vystřídaly chladnější podzimní dny, ale práce v naší obci pokračují.

Byla dokončena výměna veřejného osvětlení, v některých ulicích i se sloupy a kabely a v některých částech byly doplněny zásuvky na sloupy, aby mohlo být instalováno vánoční osvětlení. Zde bych upřesnil, že výměna byla podpořena dotací, která byla určena na modernizaci stávajícího osvětlení, ne na rozšiřování a změny. Nyní je třeba akci dokončit i „papírově“, doložit měřením osvětlení, že byly splněny parametry projektu i ve skutečnosti a následně vyúčtovat dotaci. Víím, že v některých místech bude třeba doplnit nebo upravit osvětlení, aby vyhovovalo potřebám obyvatel, k tomu přistoupíme až po kompletním ukončení realizované výměny a potvrzení dotace ze strany poskytovatele dotace.

V těchto dnech je dokončována fotovoltaická elektrárna na budově obce v areálu Písky, kde bude sloužit pro budovy technického zázemí obce, pro nabíjení akumulátorů náradí a elektrického auta.

Abys mohl areál okolo vodní plochy v Mistříně, vzniklý těžbou písku, sloužit lépe občanům, byla provedena výsadba keřů, stromů i trávy a jsou realizovány kroky k tomu, aby v příští letní sezoně zde mohlo být využíváno sociální zařízení, případně občerstvení a další služby.

Byly připraveny projektové dokumentace a již jsou i povoleny stavby dvou parkovišť na ulici Na Zelničkách a v ulici Příční, dále rozšíření a modernizace hřiště za základní školou včetně zařízení pro hasičský sport, byly dokončeny projekty obměny mostu na ulici Vyhánálov a dokončuje se projekt navazujících staveb chodníků, přechodů

a kanalizace a projekt stavebních úprav bývalé prodejny potravin na Pískách. Tyto stavby se budou povolovat v průběhu zimního období, aby byly připraveny na realizaci v roce příštím.

Na rok 2025 je připraven rozpočet, ve kterém jsou plánované investice uvedeny.

Protože naše obec má nemalý majetek v budovách a dalším technickém zařízení, je nutné věnovat energii i prostředky na jeho zachování, a to jak průběžně v podobě drobných oprav, údržby, tak i v podobě významnějších investic, které většinou nejsou vidět, ale jsou nutné pro budoucí chod obce, protože zanedbání a odkládání by mohlo v budoucnu vést k nutnosti realizovat velké opravy na více budovách v krátkých časech s negativními důsledky pro financování života v obci. Některé opravy již proběhly v letošním roce a další investice plánujeme realizovat v roce 2025.

V souladu se zákonem jsme zajistili vypracování průkazů energetické náročnosti pro všechny budovy a na tuto práci bude navazovat zpracování energetické koncepce, která umožní jednak lepší, kvalifikovanější rozhodování a také i možnost akce spolufinancovat z jiných zdrojů než obecních.

Věnujeme se i některým úpravám v dopravě, jedná se zvláště o situaci s parkováním u ObKD a u obchodního střediska, kde spolu se zainteresovanými subjekty, jako jsou majitelé okolních budov a pozemků, správci sítí a dopravní policie, hledáme cestu ke zlepšení situace.

Chci na konci roku opět zmínit činnost spolku a dalších aktivních lidí a poděkovat jim za všechnu činnost a skvělé akce, které dokázali zorganizovat a uskutečnit a také všem návštěvníkům, kteří tyto akce svojí účastí podpořili. Také chci touto cestou poděkovat všem svým kolegům a kolegyním za práci pro obec v roce 2024.

Čekají nás poslední dny letošního roku, přeji nám všem jejich prožití v klidu a příjemné atmosféře.

Radek Schneider, starosta obce

Slovo místostarosty

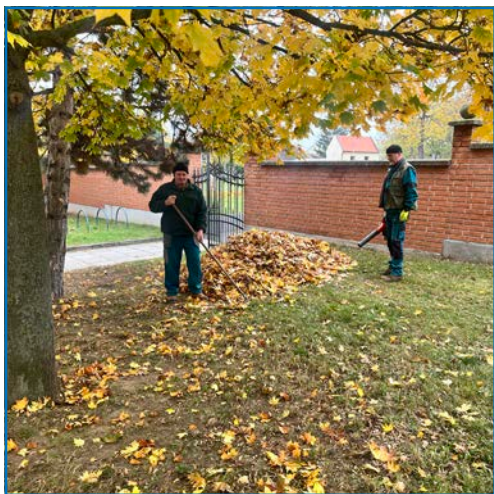
Milí spoluobčané, rok 2024 nám utekl jako voda a pomalu se blíží ke svému konci.

Krásné vánoční období je před námi a je čas na klidnější chvíle a adventní rozjímání. Jsme již v polovině volebního období a nabízí se i otázka bilancování. Věřím, že i v letošním roce jsme se dokázali posunout v modernizaci naší obce a zpříjemnění prostředí k životu v obci. Samozřejmě v obci je stále mnoho práce, která nás čeká, a i následující dva roky budou pracovně náročné. O to více si vážím toho, že dokážete ocenit již proběhlé úpravy v obci či různé rekonstrukce budov nebo míst v okolí vašeho bydlí. Najde se i kritika, která je ale velmi potřebná a nutí k zamyšlení, zda můžeme něco zlepšit či upravit. Vždy věřím, že se dokážeme společně domluvit a hlavním cílem je stále spokojený život v naší obci. Podzimní čas byl náročný na údržbu naší obce, a to hlavně z důvodů poruch na technice či pracovních neschopností. Tímto také děkuji zaměstnancům technických služeb, že náročný, podzimní úklid a přípravu na advent zvládli. Také si můžete všimnout, že proběhla další podzimní výsadba celkem 36 ks okrasných a ovocných stromků. Do toho je již připravena na příští rok 3. etapa výsadby okrasných záhonků v okolí DPS. Takže v roce 2025 bude naše obec ještě více zelenější a barevnější v záhoncích. V letošním adventním čase se můžete těšit z vícero vánočních světýlek

v obci, kdy led osvětlení osvětlí Sokolovnu, obecní úřad a několik dalších stromů u hlavní silnice. Dále nových 26 ks vánočních vložek na veřejném osvětlení udělá radost při cestě naší obcí. Vánoční osvětlení určitě navodí tu správnou atmosféru blížících se svátků a udělá radost mnohým z vás. Rád bych také poděkoval paní Martině Chlupové s rodinou za darování vánočního stromu k budově obecního úřadu.

Vážení spoluobčané, s příchodem zimy nás čeká období, kdy chodníky a silnice může pokrýt souvislá vrstva sněhu či ledu. Prosím tedy o velkou opatrnost v takovém čase, kdy může hrozit jisté nebezpečí pádu nebo kolize. Vždy je možno využít posypový písek z připravených žlutých kontejnerů, které budou na rizikových místech. Naši zaměstnanci technických služeb budou opět pracovat na maximum, v případě napadnutého sněhu či ledovky bude technika brázdit ulicemi v obci. Věřím, že před svým obydlím si každý spoluobčan dokáže uhlídat pořádek a případně bude nápomocen s odklizením sněhové nadílky. Přejí Vám všem radostné prožití adventních dnů, příjemné strávení svátků vánočních v kruhu rodinném a jen to nejlepší do nového roku 2025. Hlavně to zdraví!

Adam Pavel Špaček, místostarosta obce

Vážení spoluobčané, krátce po komunálních volbách v roce 2022 došlo k férové dohodě, kdy se při sestavování obecní rady projednalo následující obsazení: 3 členové Sdružení nezávislých kandidátů, 1 člen Hasiči-volba pro obec a 1 člen KDU-ČSL. Vzhledem k výsledkům voleb bylo domluveno, že SNK uvolní v polovině volebního období 1 místo v obecní radě, které doplní Hasiči-volba pro obec.

17. prosince na obecním zastupitelstvu se tedy funkce v obecní radě vzdal pan Miroslav Veselý a nově zvoleným radním je pan Miroslav Kyněra ml., který doplní obecní radu, která je ve složení Radek Schneider (starosta), Adam Pavel Špaček (místostarosta), Miroslava Neduchalová (1. radní) a Richard Bábíček.

Pan Miroslav Veselý působil v obecním zastupitelstvu od roku 1990 až do roku 2010, kdy následně po čtyřleté pauze v roce 2014 získal ve volbách mandát starosty, kterého vykonával po dvě funkční období, až do roku 2022. Tímto bych chtěl velmi poděkovat panu emeritnímu

starostovi, radnímu a stále zastupiteli Miroslavu Veselému, se kterým jsem osobně spolupracoval 4 roky ve vedení obce, za více jak 30 let pracovní snahy v rozvoji a rozmachu naší obce. Je to dlouhý čas, při kterém se naše obec posunula o velký krok dále. Ještě jednou děkujeme za dlouholeté působení ve vedení obce. 😊

**za vedení obce Adam Pavel Špaček,
místostarosta obce**

Obnova prostředků požární ochrany JSDH „Svatobořice-Mistřín“ v roce 2024

V letošním roce se nám opět podařilo dosáhnout na finanční podporu z Jihomoravského kraje na JSDH Svatobořice-Mistřín. V dotačním programu: Podpora jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí Jihomoravského kraje pro rok 2024 bylo požádáno o finanční prostředky k neinvestičním nákladům na ochranné pomůcky ke zvýšení efektivity při řešení mimořádných událostí. Naše žádost byla úspěšná, a proto se podařilo v letošním roce navíc zakoupit pro hasiče k zásahu ochranný oděv v počtu 5 ks, ochranná obuv Haix v počtu 3 párů a ochranné rukavice v počtu 8 párů.

Celková částka na nákup daného vybavení byla 143.093,90 Kč, z toho Jihomoravský kraj podpořil částkou 80.000 Kč a zbytek uhradila obec.

Dotační program je velmi důležitý pro další udržení kvality a bezpečnosti členů zásahové jednotky sborů dobrovolných hasičů obce.

Adam Pavel Špaček, místostarosta obce

Svoz tříděného odpadu v roce 2025

Milí spoluobčané, jak již bylo dříve avizováno, tak od ledna bude prováděn svoz plastu a papíru pouze do transparentního/průhledného pytle. Do 31. 1. bude stále možné využít ještě zbývající modré a žluté pytle, pak již budou vyvázeny pouze a jenom pytle transparentní. Upozorňuji, že zaměstnanci při svozu mají právo daný pytel neodebrat, pokud je špatně zavázaný či protržený nebo obsahuje nevhodný obsah. Takové pytle musíte osobně přivést na sběrný dvůr do kontejneru pro komunální sběr. Také je nutné, aby krabice/kartony, které budete chtít vyvézt byly řádně složeny, případně ještě zavázány tkáninou. Neposkládané krabice či obalové kartony včetně polystyrenu nebudou vyvezeny. Zaměstnanci nejsou schopni za chůze dané obalové krabice skládat či balit. Rada obce při svém jednání doporučila ponechat výši poplatku na rok 2025, který zůstává 600 Kč. Je to hlavně z důvodu, že nechceme zatěžovat rodinné rozpočty a také jsme rádi, když se občané snaží třdit a udržovat pořádek kolem sebe. Obec jako taková nyní doplácí částkou na odpady více jak 1,5 mil., takže můžete vidět, že vybraná částka zdaleka nepokryje platební nároky. Částku 600 Kč lze uhradit jednorázově nebo ve dvou stejných splátkách. Splatnost je 31. 1. a 31. 7.

Osvobozeny od poplatku jsou

- děti do tří let věku, kterého dosáhnou v příslušném roce
- čtvrté a každé další nezaopatřené dítě žijící ve společné domácnosti
- fyzická osoba, která pobývá v příslušném roce nepřetržitě nejméně 6 měsíců v cizině, výkonu trestu nebo ve zdravotnickém zařízení
- fyzická osoba, která je přihlášena k TP na ohlašovně obce a její místo pobytu není známo

Adam Pavel Špaček, místostarosta obce

Z jednání zastupitelstva obce

Zkrácený zápis z X. zasedání

Desáté zasedání zastupitelstva naší obce se konalo 12. září, na programu bylo plnění rozpočtu za 1. – 8. měsíc roku 2024, schvalovaly se závěrečné účty DSO ČOV Mistřín, DSO Severovýchod, DSO Mutěnka, DSO Mikroregion Nový Dvůr. Byl schválen Statut fondu financování a obnovy vodohospodářského majetku obce – účelem tohoto fondu je shromažďování finančních prostředků obce na realizaci obnovy, výměny a rekonstrukce vodohospodářského majetku, a to: veřejného vodovodu a veřejné kanalizace. Obec bude přispívat do fondu ve stejné výši jako je pachtovné z Vodovodu a kanalizací. Dalším bodem zasedání bylo prověření situace ohledně vybudování kanalizačního žlabu, kdy voda při deštích zatéká do garáže domu jednoho z občanů. Dále se jednalo o odkupu pozemků v ul. Pod Sokolovnou

(veřejná prostranství) od ČR-Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Prodal se místnímu občanovi jeden pro obec nevyužitelný pozemek o výměře 104 m². Dále formou nákupu a prodeje došlo ke „směně“ pozemků mezi obcí a místním občanem. Zastupitelstvo dále neschválilo prodej pozemku přiléhajícího ke komunikaci v ul. Za Humny. Odložilo se také projednávání jednoho bodu na zastupitelstvo, které se bude konat 17. prosince 2024. V tomto bodě se zastupitelé zabývali zastavením větší části obecního pozemku a zastupitelé nebyli schopni jednoznačného rozhodnutí. Na závěr starosta obce informoval o postupu prací v obci, jako je například výměna světel veřejného osvětlení, rekonstrukce hřiště v ul. Vyhnálov nebo postupné opravy mostů a lávek v obci.

Zkrácený zápis z XI. zasedání

Dne 7. října 2024 starosta obce svolal mimořádné zasedání zastupitelstva obce. Hlavním důvodem tohoto mimořádného zasedání bylo poskytnutí finančního daru obci postižené povodněmi. Zastupitelstvo nakonec schválilo poskytnutí 500.000 Kč konkrétně Obci Mikulovice poblíž hranic s Polskem, která patřila k nejvíce zasaženým obcím na Jesenicku.

Dále zastupitelstvo vzalo na vědomí Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb na Kyjovsku na období 2024-2026. Jedná se o strategický dokument, který reaguje primárně na zjištěnou

potřebu občanů Kyjovska v oblasti sociálních a návazných služeb, zohledňuje výstupy z analýz potřebnosti sociálních služeb, nákladovosti sociálních služeb a také výsledky jednání vedených průběžně se zástupci samospráv, poskytovatelů i uživatelů sociálních služeb a stanovuje priority a opatření v oblasti řešení těchto potřeb. Posledním projednávaným bodem tohoto mimořádného zasedání bylo rozpočtové opatření, kde došlo k navýšení výdajů např. o finanční dar Obci Mikulovice nebo např. ořezu stromů.

Ze zápisů zpracovala Markéta Škubalová

JUBILANTI

„Úsměv stojí méně než elektřina a dává více světla.“

Joseph Archibald Cronin

Adamcová Ludmila 80 let

Hermanová Ludmila 80 let

Červenká Jarmila 80 let

Varmužová Hedvika 80 let

Neduchal Jan 80 let

Šafránek Alois 90 let

Ludmila a Jaroslav Přikrylovi 65. výročí svatby

**„Kapka lásky je víc
jak vodopád zlata.“**

Friedrich Von Bodenstedt

*Obecní úřad přeje všem jubilantům
hlavně pevné zdraví, spokojenost
a lásku v rodině.*

Hana a Ivo Drábkovi 50. výročí svatby

Pranostiky

Leden:

- Když je leden bílý, je sedlákovi milý.
- Když roste tráva v lednu, roste špatně v červnu.
- Případne-li Nový rok na středu, lze očekávat příznivý rok, mnoho vína, ale žádný med. (1. 1)
- Je-li na 6. ledna větrno, říká se, že tři Králové míchají planety, a proto nebude platit vánoční pranostika.

Únor:

- Netrkne-li únor zimu, alespoň do ní kopne.
- V únoru, když skřivan zpívá, velká zima potom bývá.
- Jsou-li o masopustě dlouhé rampouchy, je úrodný rok na mouchy. (4. 2.)
- Na svatého Valentýnka sej přísadu do záhonka. (14. 2.)

Březen:

- Březen se umí pousmát, ale také důkladně zamračit.
- Skřivan si v březnu musí vrznout, i kdyby mněl zmrznout.
- Zima, kterou Tomáš nese, dlouho námi ještě třese. (7. 3.)
- Svatý Matěj ledy nechá, svatý Josef je pak seká. (19. 3.)

Pranostika je žánr lidové slovesnosti. Jde o rčení, které se snaží dávat do souvislosti určité meteorologické jevy a roční dobu, založená na dlouhodobé lidské zkušenosti, potažmo i předpověď těchto věcí. Česká a moravská slovesnost jich zná na stovky. Výraz pranostika je odvozeno z latinského slova prognos, tedy předpověď.

■ NAHLÉDNUTÍ DO OBCENÍ KRONIKY, HISTORIE ■

Kronika Svatobořice

Rok 1924 – 100 let zpátky v čase.. (úryvky)

Dne 9. ledna 1924 nastala obleva a kapalo ze střech; za tři dny počalo mrznout znovu, a fičely studené jihovýchodní větry. Tuhá zima trvala až do 1. března, a pak po 2-3 pěkných dnech následovalo velmi drsné jaro. Dne 12. března, na Řehoře, neoral ani jediný sedlák, a sníh poletoval za mrazivých větrů.

Dne 12. ledna 1924 prohlášen zdejší rodák Špaček František na universitě Karlově v Praze doktorem veškerého lékařství.

Dne 17. ledna 1924 vyhořel rolník Hudec Jan u mlýna, dne (zde zřejmě zapomenuto zapsání data) domkař pod dochem Sklenář František, č. 216 ve Zmole.

Tento měsíc počaly se konati předběžné porady občanů a práce při úřadě za příčinou vyvlastnění zdejšího velkostatku. Dne 27. května 1924 komisař státního Pozemkového úřadu a státní inženýr provedli parcelaci panské půdy. 17. června zase přijela komise od zemského výboru z Brna, aby zhledla pozemky, které si žádá obecní zastupitelstvo vykoupiti pro obec.

Při odvozech konaných v Kyjově dne 20. března 1924, bylo ze Svatobořic odvedeno k vojsku 16 mladíků.

Několik vlaštovic přiletělo k nám na Bílou sobotu 19. dubna, ale zima trvala pořád. Noci byly jasné a studené, ve dne podmrakem a sv. studené větry. 24. dubna na Jiřího byl bílý mráz a půda na nížinách zmrzla. Nutno zaznamenat, že za minulé zimy byla země až na 0,6 m do hloubky zmrzlá.

Dne 27. června 1924 v pátek před 4. hodinou odpoledne přijel do Kyjova za hřímání moždílů z Luhačovic zvláštním vlakem první prezident lidovládné republiky Československé dr. T. G. Masaryk, kde za jásotu tisíců byl pozdraven na sokolském cvičišti úřady, obecní samosprávou, obyvatelstvem a žactvem v slováckých krojích i legionáři.

Ze Svatobořic mimo jiné přítomni byli starosta obce Šťastný Jan a předseda místní školní rady Šmíd Jan. Vedro bylo úpalné a záchrané stanice hasičské odnášely mnoho omdlelých. Po asi 20 minutové zastávce jel pan prezident dále ku Praze.

Letošní žně se počaly po 9. červenci; bylo sucho a chladno. Úroda dobrá, réž slabší a řidší než loni.

Léto 1924 bylo vůbec suché, chladné a noci studené.

Zdraví lidu tudíž nesloužilo, a hojně dětí bylo nemocno spálou. Ovoce zvláště peckovité, bylo celkem málo.

Bylo by záhodno vepsati mnohé a mnohé podrobnosti, třeba v regulaci potoku nebo vyvlastňování, ale k tomu by bylo třeba ochotné spolupráce, té však není, a není tedy ani přesnějších údajů. Také nemají naši lidé celé léto kdy, jsou velmi pracovití, a kronikář nemá zase v zimě tedy – a skoro nikdy; také by asi sousedé přísnějších záznamů nesnesli. To se podotýká i vzhledem k uspořádání látky.

V čele parcelace zvolena byla z místních občanů komise, ve kteréž, pokud vím, byli obecní starosta Šťastný Jan, rolník Šmíd Jan, hudebník Mrkvica Jan, horník Dobeš Čeněk. Rozdělení velkostatku však nebylo provedeno hladce, ale způsobilo v obci mnoho nespokojeností i písemných i osobních stížností k úřadům.

Dne 12. srpna 1924 počala komise přidělovati jednotlivcům půdu, a zřízen zbytkový statek, z něhož později se vyvinuly dva: Spodní u silnice koupil bývalý správce Cuřín Oldřich, kdesi od Tábora z Čech, druhý horní Jan Měchura (bývalý selský synek) ze Šardic, který také své vdané dceři opatřil takový statek někde u Uherského Brodu.

Ze vzpomínek na velkostatek nutno ještě poznamenati: Od roku 1850, pokud se zdejší lidé pamatují, byli ve dvoře nájemci Demmel a Katscher; pak kolem let 1860 nějaký T. Schwetter, za něhož byl ve dvoře ještě pivovar, výroba likérů a lihovar. Nehospodařil však dobře, k čemuž mu pomáhal podnájemník lihovaru nějaký žid Rotter, jehož syn dnes milionářem. Schwetter málo odtud odnesl, ostatek pozbyl v Miloticích a nakonec se odstěhoval do Bohorodzany v Haliči, kdež byl správcem. Jeho syn, doma v přepychu chovaný a potom zvěrolékař, oddal se potom pití, chodil a zemřel nakonec žebrotou. Po Schwetterovi vzali nájem dvora S. a R. Mandlové, židi, a poslední byla pruská společnost Kleinů, akcionářů cukrovaru v Kelčanech, která měla zde v kraji, najatých 23 dvorů. Podotýkám, že za Schwettera byl správcem likérky Antonín Placher, který včak vystoupil ze služby a stal se učitelem a posléze ředitelem měšťanské školy v Ivanovicích u Slavkova; po něm přišel sem nějaký Tesař ze Ždánic. Pivovar i likérka byly zrušeny po letech 1872, lihovar se udržel až do r. 1924.

Rozdělení velkostatků bylo téměř nutností: Velkostatkáři pozbyli oněch výsad, které měli za Rakouska a musili platiti předepsanou daň z půdy jako drobní vlastníci; udržování velkostatků a obdělání polí za povrchní práce a zkrácené doby pracovní vyžadovalo značných nákladů; velkostatky stávaly se pasivními.

Zdejší dělníci dvorští propuštěni dnem 31. prosince tr. ze služby a dostali odbytné buď v penězích aneb po půl i celém hektaru půdy; šedesátiletí obdrželi pensi. Poslední správce Blábolil dostal místo při dvoře v Miloticích.

Pohled na svatoborskou školu, která byla vystavěna v roce 1906 a vpravo od ní je stará panská budova, později mateřská školka, objekt byl zbourán v r. 2020.

Za těchto okolností ubývalo zde práce, i odjížděli někteří do Ameriky za výdělkem.

V neděli a svátky se na polích hodně pracuje. Co bylo dříve výjimkou, stává se po převratu skoro pravidlem. Zvláště značné péče vyžaduje cukrová řepa, které se zde hojně pěstuje, ježto se plazí kolem 23 Kč za metrický cent. Cukrovka má zde mnoho úporných nepřátel, hlavně nosatce „cukrmajstry“, housenky a mšice; a naši půdu značně vyslabuje.

Do půli října 1924 byla veliká tepla, takže lidé i v noci otvírali okna příbytků, ale potom se náhle zchladilo. První slabý mrazík přišel teprve 15. října, a podzimek byl suchý. Po 10. listopadu se velmi ochladilo, obrátily se severovýchodní větry a chvílemi poletoval sníh. Tou dobou přišel zeměměřič, který s pomocníky odměřil sou sedům u velkostatku přidělené podíly, zarazili floky a usadili mezníky, na což každý nabyvatel musil zaplatiti 40 Kč. Po 20. listopadu sněhu přibýlo, ale potom nastalo vlhké počasí. Počátkem a ku konci prosince bylo krásně a slunečno jako na jaře. 31. prosince napadlo sice sněhu, ten však neměl dlouhého trvání.

Text z kronik je přepsán doslovně včetně chyb.
Markéta Škubalová

Fotografie romské osady na pomezí katastrů Kyjova a Svatobořic, která tam byla až do roku 1941.

Fotografie k článku poskytl p. František Synek.

Upozaděno jinými událostmi spojenými s duchovním životem naší farnosti prošlo v březnu letošního roku farníkům nepřipomněno 60. výročí dokončení nových elektrických varhan, které postavila firma Varhany, n. p. Krnov (dřívější Rieger). Varhany byly pořízeny v roce 1963 a během jara příštího roku byly dány do plného provozu. Pamětní kniha farnosti mistřínské k tomu uvádí: „Nové varhany posvětil duchovní správce před Andělskou mší svatou v roce 1963. V březnu 1964 byly definitivně dokončeny. Varhany kolaudoval Emil Hába, varhaník z Uherského Brodu. Hrají přeskvěle, hlavně, když na ně hraje nějaký virtuos!“ Nové varhany byly pořízeny z milodarů věřících.

Naskýtá se tedy příležitost k tomu, podívat se na historii provozování duchovní varhaní hudby v našem farním kostele, který byl dle dostupných pramenů žehnán (benediktován) 2. července 1743, ale konsekrován (vysvěcen) 10. srpna 1770 společně s dokončenou věží a hřbitovem.

První varhany (1779)

Z dostupných archivních materiálů je známo, že nový kostel byl v roce 1779 vybaven skříňovým varhanním strojem zvaným pozitiv, umístěným na kůru. Fungoval jako doprovodný nástroj chórového zpěvu. Ke hře bylo třeba pomocníka varhaníka zvaného kalkant, který obsluhoval - v podstatě šlapal - na měchy zajišťující potřebný vzduch, jímž se rozezvučely cínové píšťaly. Tónový rozsah pozitivu byl obvykle od velkého C do D3. Jeho možný vzhled přiblíží nástroj z roku 1776 dodnes funkční v roubeném kostele v Maršíkově u Velkých Losin na Šumpersku.

Mezi první významné varhaníky patřili učitelé František a Karel Schottnerovi. František vyučoval v Mistříně v letech 1820 až 1858. V Pamětní knize Mistřina kronikář Martin Kunderata o něm píše: „...ještě donedávna v kostele dával hudební skladby, zvláště ty vánoční. To byla radost poslouchat. Také byl obecním písařem. Na jedné straně psané samé krasopise, na druhé čisté, nalinkoval si řádky a psal noty, tj. hudebniny pro kostel.“ Od roku 1858 byl varhaníkem další učitel František Hornišek. Skříňový varhanní stroj (pozitiv) z roku 1779 sloužil při bohoslužbách v našem kostele celé století.

Varhany z r. 1776 v kostele v Maršíkově u Velkých Losin.

Druhé varhany (1881)

V tomto roce byly na kůr farního kostela umístěny nové varhany zhotovené varhanářem Josefem Haukem (1839 – 1902, původem z Krásné Loučky v Dolním Slezsku) v jeho dílně v tehdejší Uherském Hradišti. Restaurátor a varhaník Tomáš Jeřábek z Brna práci Haukeho popsal: „Hauke byl znám svými jednoduchými, perfektně fungujícími a zvukově mimořádně krásnými varhanami. Jeho nástroje hrají v mnoha moravských kostelích. Mnoho let úzce spolupracoval s varhanářem Matějem Strmiskou. Varhany z jejich produkce najdeme nejvíce v oblasti mezi Uherským Hradištěm, Zlínem a Kyjovem, neznáma také na Hustopečsku a Brněnsku. Jeho největší nástroj se nachází v evangelickém kostele v Nosislavi u Hustopečí“. Jeho mistrovství a řemeslné kvality dokazuje i skutečnost, že v roce 1885 provedl ve velehradské bazilice generální opravu varhan z roku 1700.

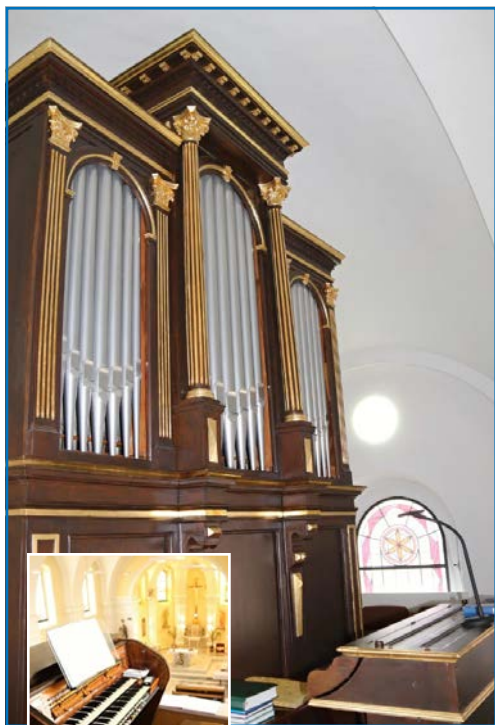
Věřícím sloužily varhany Josefa Hauka z roku 1881 dobře až do Velké války (první světová válka 1914 až 1918), kdy se na jejich stavu dle zápisu kronikáře M. Kunderaty podepsaly podobně jako na zvonech válečné kontribuce:.... *staré varhany zejí prázdnotou. Ty nejlepší cínové píšťaly nám ve válce sebrali, jenom prázdné místo značí, kde stávaly*“. Varhannímu stroji chyběl po válce také zabavený rejstřík zv. principal, a proto byl v roce 1926 zakoupen nový a do nástroje nainstalován.

Varhany z roku 1881 byly roku 1963 z Mistřína prodány za 12.000 Kčs do Skoronic a zde nahradily špatně fungující varhany mistra Blažeje Žuji z Uherského Brodu. Skoronští farníci zaplatili generální opravu starých mistřínských varhan v 90. letech 20. století dnes již neznámými varhanáři. Na sto let starém nástroji byla vyměněna kompletně hrací a rejstříková traktura, tj. všechny abstrakty v hracím stole a ve varhanách. Současně byly téměř všechny dřevěné díly (píšťaly, píšťalnice, stojánky, stoličky, vzdušnice) natřeny nevhodnou hnědou barvou.

Druhé mistřínské varhany, dnes tedy sloužící ve Skoronicích, sestávají ze tří samostatných varhanních strojů (hlavní a menší stroj, pedál), které byly ovládány pomocí jednoho manuálu (klávesnice) a pedálnice. Varhany měly 8 rejstříků (Flata 8', Salicional 8', Subbas 16', Oktavbas 8', Principal 8', Oktava 4', Gemshorn 4' a Mictura 3x), řízených pomocí táhel (manubrií).

Mistřínské varhany z roku 1881 měly systém mechanické kuželky (kuželková vzdušnice). Píšťaly byly umístěny nad dlouhými komorami (rejstříkovými kancelami), probíhajícími pod jejich celými řadami. Do komor se vpouštěl vzduch pomocí manubrií. Vzduch do píšťal proudil skrze jejich kuželkové ventily. Mechanická tónová traktura, rozvádějící pohyby kláves a rejstříkových manubrií do jednotlivých strojů, najednou zvedala kuželky rejstříků daného stroje.

Varhany měly tzv. magazínový (faldový) měch na vzduch, který byl asi až do roku 1935 (do elektrifikace mistřínského kostela) plněn pomocí šlapadla, umístěného na levé boční straně skříně, u něhož se střídali pomocníci varhaníka, zmínění kalkanti. Tóny se tvořily pomocí

Mistřínské varhany z roku 1881, nyní ve Skoronicích

Současné varhany z roku 1963, hrací pult.

dřevěných abstraktů (táhel) v dřevěných nebo kovových (zinkových nebo cínových) píšťalách.

Na další modernizaci starých mistřínských varhan ve Skoronicích se v roce 2015 podílel varhanář Petr Stehlík z Hodonína, který instaloval na tamní kůr za varhany vzduchový ventilátor a začátkem roku 2019 se ujal generální opravy. Varhanní stroj byl z důvodů úpravy konstrukce kůru a rekonstrukce podlahy kostela ve Skoronicích rozebrán a vnitřní části varhan byly odvezeny do dílen v Hodoníně a v Karlíně. Z větších změn byl při rekonstrukci stroje odstraněn velký magazínový měch a do varhan byl instalován menší měch plovákový. Do uvolněného prostoru v zadní části varhanního stroje byl vmontován nový ventilátor. V souvislosti s touto úpravou bylo z varhanního stroje demontováno šlapadlo. Celková oprava varhanního stroje z roku 1881 stála v roce 2019 skoronické farníky necelých 630.000 Kč.

Třetí varhany (1963)

Místo varhan z roku 1881 z dílny J. Haukeho se mistřínští a svatoborští farníci v roce 1963 rozhodli pořídit nový hudební nástroj, který dodala firma Varhany, n. p. Krnov. Nové koncertní varhany mají opusové číslo 3309 a jejich konstruktérem byl legendární umělecký poradce Ota Veverka. Varhany podle faktur stály 199.460 Kčs.

Restaurátor T. Jeřábek je popsál: „*Varhanní stroj z roku 1963 disponuje 25 znějícími rejstříky, dvěma manuály, pedálem a jeho skříň skrývá kolem 1900 píšťal. Varhaník stroj obsluhuje prostřednictvím pneumatické tlakové traktury. Jde o systém membránek, míšků a trubiček, skrze které procházejí vzduchové impulzy k ventilům, které otevírají vzduchový proud samotných píšťal. Ovládání je snadné, velmi příjemné, však varhaník musí neustále počítat s mírným zpožděním, které je dáno podstatou vzduchového ovládání.*

Píšťaliště varhanního nástroje stojí na tzv. kuželkových vzdušnicích, které si lze představit jako soustavu vzduchových komor s výpustnými trychtýřovými ventily, které vpouštějí, jsa zdvihány membránami, vzduch do jednotlivých píšťal. Největší píšťala nástroje má činnou délku přes 3 metry, nejmenší naopak kolem 3 milimetrů.

Nástroj byl vždy řádně udržován a byl chloubou mistřínského kůru. Brzy po postavení byl ještě upravován intonérem Hanzlíkem ze závodu Rieger-Kloss, který celý nástroj tzv. přeintonoval. To znamená: ještě lépe přizpůsobil vyznění jednotlivých píšťal a celých varhan prostore farního kostela.“

Nové varhany přinesly i nové prostorové řešení kůru mistřínského chrámu. Varhanní stroj z roku 1881 byl umístěn uprostřed kůru, varhaník seděl před nimi s výhledem na oltář, hudební nástroj se dal obcházet zprava i zleva. Zde byly lavice pro sedící věřící nebo o svátcích také pro početný pěvecký kostelní sbor a pro hudebníky doprovázející slavnostní zpívané mše svaté. Nové varhany zabraly většinu prostoru kůru, varhaník hrál vlevo z pohledu od hlavního oltáře a pod střední částí hudebního nástroje se dalo projít do předních prostor kůru, v němž bylo méně místa pro věřící.

Během služebních let uškodilo vynikajícímu hudebnímu nástroji vlhko z plynových infrazářičů, které byly v letech 1997 až 2001 užívány k vytápění kostela. Proto byly odstraněny a v roce 2004 přistoupeno ke generální opravě nástroje, kterou provedli varhanáři Alois a Jan Kosterovi ze Stěbořic u Opavy. Při této opravě bylo po 40 letech jejich služby vyměněno všechno filcové těsnění, části varhan byly očištěny a některé nahrazeny trvanlivějším a kvalitnějším materiálem. Nakonec byly varhany přeladěny. Oprava se uskutečnila během měsíců září a říjen roku 2004. Ukončena byla před hodovou slavností a předány byly na hody 13. listopadu. Ve farní kronice je poznámka, že „*jsou jako nové!*“.

Po úmrtí obou mistrů Kosterových v roce 2017 převzal péči o varhany Tomáš Jeřábek z Brna. Ten konstatoval, že díky opravě před dvaceti léty je dnes nástroj přes své stáří v dobrém technickém stavu a plní svoji funkci se ctí a na vysoké úrovni. Přesto jeho průzkum přinesl zjištění, že nástroj je lokálně napaden dřevokazným hmyzem, znečištěn prachem a plstěné i kožené součástky jsou poškozeny moly.

Proto bylo doporučeno varhany v následujících letech generálně opravit. Dle návrhu bude provedena asanace od hmyzu, repasování všech poškozených součástek a nástroj bude vybaven nejmodernějším a nejspolehlivějším ovládacím systémem řízeným mikroprocesorem. Díky tomu bude varhaník moci hrát bez zpoždění a bude mít k dispozici mnoho předvoleb a kombinací, které nyní musí pracně nastavovat před každým rozehráním nástroje.

Ve spolupráci s Tomášem Jeřábkem připravil František Synek

Současné varhany, celkový pohled.

V letošním roce si připomínáme 106. výročí vzniku samostatného Československa. Přestože již společný stát Čechů a Slováků na současné mapě Evropy nenajdeme, stále k době první republiky s nostalgii vzhlížíme a snažíme se navazovat na její odkaz. Najdou se však i kapitoly, které se vznikem Československa úzce souvisí, ale v průběhu uplynulého století se na ně téměř zapomnělo. Jednou z nich je Slovácká brigáda. Tato vojenská jednotka vznikla na počátku listopadu 1918 v Hodoníně a sloužili v ní vojáci zaniklé rakousko-uherské monarchie z celé jihovýchodní Moravy. Jejich úkoly spočívaly v zajištění bezpečnostní služby na Slovácku, ale i vojenském obsazení oblastí Břeclavska, Hustopečska a Mikulovska ovládaných moravskými a rakouskými Němci. Příslušníci Slovácké brigády ovšem vytvořili rovněž stráž uprchlického tábora ve Svatobořicích (pozdějšího nacistického internačního tábora).

Cesty osudu zavedly muže ze Slovácka nedlouho po skončení první světové války na nová bojiště. Vojenské velení odesílalo vojáky Slovácké brigády do Bruntálu, Krnova a Opavy, kde se na konci roku 1918 utvořila německá separatistická provincie Sudetenland nebo na Těšínsko, o které bylo třeba vést válku s Poláky. Tuhé boje se rozhořely rovněž s Maďary o Slovensko, a to ve dvou fázích. Na konci roku 1918 se bojovalo zejména o západní Slovensko s jednotkami sloužícími nové maďarské republice. V létě 1919 se pak musely čs. jednotky bránit mohutnému útoku maďarské Rudé armády a rudých gard roztroušení po téměř celém jižním a východním Slovensku a na Podkarpatské Rusi. V řadě těchto bojových situací se vojáci Slovácké brigády setkali se svými druhy z řad čs. legií ve Francii a Itálii. Veškeré animozity šly v nastalé situaci stranou a všichni se postavili za integritu nové republiky, za těžce vydobytou svobodu.

V době první republiky se pak vzpomínalo více na legionáře a představitele odboje – Masaryka, Štefánika a Beneše. Vojáci Slovácké brigády se mohli právem cítit ostraněni, což se změnilo až v letech 1937 a 1938. V době ohrožení Československa nacistickým Německem si založili veteránský spolek a nabídli se na obranu republiky. Řada z nich se v době druhé světové války zapojila do odboje a po jejím skončení se opět aktivně

podílela na spolkovém životě. Po únorovém komunistickém puči v roce 1948 spolu s legionáři a nekomunistickými odbojáři upadli v nemilost a zapomnění. Teprve uplynulé desetiletí otevřelo debatu o připomínání zásluh veteránů dobrovolnických jednotek – nelegionářů, kam řadíme i vojáky Slovácké brigády, na utváření samostatného státu. Podobně jako byla již dříve vytvořena databáze legionářů, vzniká již několik let databáze příslušníků Slovácké brigády. V současné době obsahuje téměř 8.000 vojáků, z nichž 100 se narodilo nebo bydlelo ve Svatobořicích a Mistříně (viz seznam zveřejněný na webu a FB obce). Najdeme v ní záznamy rovněž o 48 příslušnících strážního oddělení barákového ležení ve Svatobořicích.

K databázovým záznamům bychom rádi přičítali i fotografie nebo dokumenty a zpracovali další osudy těchto mužů. Vzhledem k tomu, že archivní záznamy o jejich vojenské službě ve velké míře schází, budeme rádi za jakoukoliv pomoc a spolupráci při pátrání. Přijměte srdečné pozvání na výstavu, kterou připravujeme na příští rok do Muzea Internačního tábora ve Svatobořicích. Vernisáž spojená s přednáškou se uskuteční ve středu 19. března 2025 od 17 hodin. Dozvíte se o historii Slovácké brigády, její výstroji a výzbroji i o vojenské službě svých předků. Budeme rádi, když se budete na výstavě podílet poskytnutím fotografií a dalších artefaktů k osobám zmíněným v seznamu (pro vojáky Slovácké brigády je charakteristické označení písmeny „SB“ na čepici nebo límci uniformy). Tyto materiály můžete přinést na Obecní kulturní dům Svatobořice-Mistřín k zapůjčení do výstavy nebo k naskenování.

Lukáš Lexa, Moravské zemské muzeum

Viktor Mňačko.

SB Boleradice.

Je mi ctí připomenout významné výročí našeho spoluobčana a věřím, že hodně našich občanů si nevšimlo skromného pána procházejícího obcí se špacírkou.

Možná si jej všimli, když se čtvrtkou výkresu na deskách maloval některou naši pamětihodnost.

Určitě si jej ale pamatují pacienti z návštěv jeho zubní ordinace.

MUDr. Alois Šafránek, narodil se v roce 1934 ve vesničce Řeznovice, která je dnes

součástí Ivančic jako druhý syn venkovského krejčího. Zde sourozenci získávali od obou rodičů lásku k přírodě a obdiv ke kráse (za zmínku stojí, že Ivančice jsou rodištěm našeho nejznámějšího malíře Alfonse Muchy a všemi generacemi milovaného herce Vladimíra Menšíka). Malý Lojzek obdivoval matčiny výšivky ornamentů a brzy jeho kresbičky zdobily nábytek i nádoby. Při studiu na ivančickém gymnáziu neuniklo jeho kreslířské nadání tehdejšímu řediteli, akad. malíři Ing. Dvořákovi. Pod jeho vedením a dohledem začíná systematicky kreslit a v té době vytváří školní vývěsky, pozvánky, divadelní plakáty i dekorace. V padesátých letech minulého století vytvořil i několik olejomalb, kterými obelal výstavu regionálních výtvarníků v Moravském Krumlově. Na naléhání svého učitele se přihlásil na pražskou Akademii výtvarného umění, následně po rodinné poradě však nejel ani ke zkouškám.

V roce 1953 byl přijat na lékařskou fakultu v Brně a roku 1958 byl promován na zubního lékaře. Během univerzitních studií stále navštěvoval svého gymnazijního profesora a přivážel mu na ukázkou svoje kresby. Na oplátku si odvážel cenné rady pro svou další práci. Kreslí stále a všude, ale nejraději při svých toulkách přírodou.

Po promoci 14. července 1958 nastoupil do nemocnice v Kyjově na stomatologické oddělení. Po prvních 14 dnech začal vypomáhat

3 dny v týdnu na poliklinice, kde ještě pracovali tři dentisté (tehdy ještě neexistovaly zubní ordinace v Miloticích, ČSAD, Kyjovanu, Nenkovicích, Šroubárnách a náradí Ždánicích). V kyjovské nemocnici pracuje v kolektivu primáře Oty Šády, jednoho z nejlepších stomatologů v naší republice. Oddělení se v té době nazývalo Ústní, čelistová a obličejová chirurgie – ÚČOCH. Ještě koncem tohoto roku přešel na zubní ordinaci do Mistrína. Kromě toho střídavě vypomáhal jeden den v týdnu s ošetřováním školních dětí v Koryčanech a Žarošicích. Po roce nastupuje vojenskou prezenční službu. Po vojně se vrací do kyjovské nemocnice, kde pracuje dva dny v týdnu a tři dny v dambořícké ordinaci. Následoval předatestační kurs, atestace I. stupně se zvýšením platu o 200 Kč. Nástupní plat lékaře v tomto období byl 1350 Kč. Po roce se zdvihl o 50 Kč. Po zdárném ukončení atestace se mu plat zaokrouhlil na 1600 Kč. Normy zubních lékařů byly: 4 pacienti/1 hodina, 32 pacientů/8 hod.

Zde v centru národopisné oblasti Slovácka se brzy dostává do kontaktu s místními výtvarníky. V nejužším kontaktu však zůstává se spolužákem z vysokoškolských studií a přítelem Dr. Jiřím Dunděrou, který kromě výtvarného nadání disponuje hlubokými znalostmi historie umění, a stává se jeho rádcem i prvním kritikem. V roce 1961 absolvuje vojenské cvičení a od této doby se datují jeho zdravotní problémy s páteří. Prodělává několik operací plotének, které ho trápí i v dnešní době. Profesně působí na poliklinice a nemocnici v Kyjově. Často je vyslán i na zubní ordinace v okolních obcích.

V roce 1975 zakládá s kyjovskými výtvarníky klub výtvarného umění „KVÚ 75“ při domu kultury Kyjov. Zde dvakrát ročně vystavují svoje práce a spolupracují s ostatními podobnými kluby v okolí. V roce 1991 se klub rozpadá a vznikají soukromé, školní a jiné výstavní galerie, kde tito výtvarníci prezentují svá díla.

K rozšíření výtvarného projevu Aloise Šafránka přispělo i otevření hranic po roce 1989. Navštěvuje Itálii, Francii, Německo, Jugoslávii. Nejvíce jej zaujaly pobaltské republiky Švédsko, Dánsko, Finsko a nově vzniklé pobaltské republiky. Z cest si přiváží mnoho kreseb a tamní originální literaturu, především poezii. Díky gymnázium a pozdějším studiím ovládá několik světových jazyků: němčinu, francouzštinu, ruštinu, španělštinu a švédštinu. V nedávné době také několikrát navštívil rumunský Banát, kde poskytoval v rámci Charity nezištnou stomatologickou péči a pořídil řadu kreseb ze života tamější české komunity.

Jeho kreslířské nadání a grafický um využívá Svaz turistů a Dům dětí a mládeže v Kyjově, pro které každoročně hotoví návrhy na diplomy, pamětní listy, trička a medaile k různým akcím. Vyzkoušel si i knižní a novinovou ilustraci, kde se uplatnila jeho jemná pérová linka ve figurální i ornamentální kresbě.

Alois Šafránek uspořádal desítky samostatných výstav, kde představil své kresby, grafické listy či ilustrace k poezii. Vydal tři publikace svých kreseb.

Poslední v roce 2021 jako souhrn své 68 leté výtvarné činnosti.

I když ve své výtvarné činnosti stále nepolevuje, je patrný odklon od jemné linky v perokresbě či linorytu. Dává přednost měkkým kreslicím materiálům a pastelu. Také výrazové prostředky se uvolňují směrem k abstrakci a zdá se, že i zde nachází další možnosti svého výtvarného projevu.

Po odpracování 64 let nad zubařským křeslem a v 88 letech po zdravotních komplikacích (ploténky) opouští zubní ordinaci v kyjovské nemocnici. Domnívám se, že tento pracovní rekord se bude v budoucnu těžko překonávat. Mnohaletou práci MUDr. Aloise Šafránka ocenila Česká stomatologická společnost a udělila mu titul OSOBNOST ČESKÉ STOMATOLOGIE.

Alois Šafránek splňuje představy o lékařském poslání. Dosvědčila by to řada seniorů, kteří nemohli najít jinde otevřené dveře, i stovky pacientů za nočních služeb odsloužených za mladší kolegy. Empatie, pracovitost, houževnatost, úsměv a vlídné slovo, to je vizitka MUDr. Aloise Šafránka, který se v těchto dnech dožívá významného životního jubilea 90 let.

Přejeme mu pevné zdraví, klidné dny jehožití, rodinnou pohodu a tvůrčí inspiraci při malování.

Rostislav Marada

Čerpáno z materiálů:

Zdravice pro kolegu – Jiří Dunděra

68 let výtvarné činnosti – Alois Šafránek.

ZPĚVÁČEK SLOVÁCKA

Strání, kulturou bohatá obec na moravsko-slovenském pomezí, přivítala v neděli 13. října v nově zrekonstruovaném kulturním domě ve Květné 40 talentovaných zpěváků. V oblastní soutěži Zpěváků Slovácka zazpívali lidové písně z regionů Hornácka, Strážnicka, Veselska, Podluží, Uherskohradištska, Kyjovska, Hanáckého Slovácka, Uherskobrodská včetně početné skupiny dětí ze Strání. O doprovod dvou kategorií dětí do 10 let a 10-15 let se postaraly dvě cimbálové muziky, podlužácká Matěje Kůrečky a místní Strýci s primášem Václavem Málkem.

"Zpěváků Slovácka", který putuje od roku 2011 po různých místech oblasti Slovácka, má vedle nejdůležitějšího motta propagovat lidovou písničku od útlého věku mládeže i tato specifika. Není žádnou přehlídkou, ale soutěží, kdy porota vybere pouze první tři nejlepší účastníky v každé kategorii.

Devíticelenná odborná porota v čele s Annou Jagošovou z Prahy (známá cimbalistka a zpěvačka z Prahy, která má rodinné kořeny v hornáckém Lipově) nakonec vybrala ve velmi vyrovnaných skvělých pěveckých přednesech jen ty nejlepší. V kategorii 10–15 let získala 1. místo Lucie Varmužová ze Svatobořic-Mistřína (Kyjovsko) a my jsme na ni právem hrdí.

2. místo Zdeňka Gricová z Nenkovic (Hanácké Slovácko), 3. místo Alžběta Porubová z Vlkos

(Kyjovsko). Je vidět, že na Kyjovsku se dobrým zpěvákům daří.

Lucka talent podědila nejen po tatínkovi Petru Varmužovi, který je primášem BROLNU, ale také po babičce Hedě Varmužové, známé zpěvačce lidových písniček.

Vítězové poroty zaujali nejen hlasovými kvalitami, ale především hloubkou a přirozeností pěveckého projevu. Všichni účinkující a jejich rodiny, které jim vytvářejí hudební zázemí a vedou je k lásce k folkloru, si zaslouží pochvalu a poděkování.

Lucii ještě jednou srdečně gratulujeme a přeje mnoho dalších pěveckých úspěchů.

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

Tchaj-wan 2024

CM Javor z Kyjovska, kterou primuje Marie Ostřížková, byla pozvána od Českých center k účinkování na International Travel Fair (Veletrh cestovního ruchu) 2024 v Tai-pei, hlavním městě Tchaj-wanu, který se konal 1. - 4. 11. 2024. Sháněla tři taneční páry, oslovila tedy ke spolupráci šest tanečníků ze Svatobořic-Mistřína (Jana Hajného, Julii Fridrichovou, Petra Maradu, Helenu Adamcovou, Václava Varmužu a Adélu Řihákovou), aby vystoupili na už zmíněném veletrhu. Kromě účinkování na veletrhu se nám naskytla také nevšední příležitost předvést slovácký folklor na baseballovém zápase Česko vs. Taiwan. Vystupovali jsme dva dny ve velké baseballové hale Taipei Dome před 20 tisíci diváky. Vystoupení

se nám moc podařilo, ale zápas bohužel skončil 2:2 a poté 3:10 pro Taiwan. Krásy architektury a gastronomie Taipei jsme si moc užili, avšak jak se říká "všude dobře, doma úplně nejlíp" a tak jsme 5.11. odletěli z Taipei a po šestnácti-hodinovém letu jsme přistáli ve Vídni. V pořádku

jsme se přepravili domů do Mistřína a začali se těšit na HODY. Tímto bychom chtěli moc poděkovat Marii Ostržickové a celé muzice Javor za krásnou příležitost podívat se do neznámé země na druhém konci světa.

Václav Varmuža

Neregistrované pečovatelské domy: Příslib rychlé pomoci nebo cesta k problémům?

V poslední době se i v našem regionu objevuje stále více tzv. "neregistrovaných pečovatelských domů" – zařízení, která nabízejí péči a ubytování pro seniory, kteří se o sebe nedokáží sami postarat. Ačkoliv slibují vše, co poskytují i oficiální pečovatelské služby, často fungují bez zákonné registrace a kontroly. V čem tedy může být problém?

Oficiální registrace od krajského úřadu zaručuje, že sociální služba splňuje stanovené standardy – od kvalifikovaného personálu po hygienické a bezpečnostní požadavky.

U neregistrovaných domů však tato záruka chybí. Výsledek? Řada rizik, která mohou mít pro obyvatele odkázané na pomoc druhých závažné důsledky. Zde je přehled těch hlavních, které uvádí ve své zprávě ze systematických návštěv v ubytovacích zařízeních poskytujících péči bez oprávnění Veřejný ochránce práv (r. 2015).

Hlavní rizika neregistrovaných pečovatelských domů:

1. Nevhodné prostředí a zvýšené riziko úrazů

- Většina těchto zařízení není kolaudována pro potřeby seniorů. Často nejsou bezbariérová, chybí označení prostorů, což může být zvláště nebezpečné pro klienty s demencí. Absence signalizačního zařízení také zvyšuje riziko, že pomoc dorazí pozdě. Extrémní riziko hrozí v případě požáru či jiné živelné katastrofy.

2. Chybějící soukromí a nedůstojné podmínky

- Mnoho klientů je umístěno na přeplněných pokojích, často bez možnosti soukromí i při provádění hygieny. Tato praxe nejenže podkopává důstojnost seniorů, ale přispívá také k šíření nepříjemných zápachů a nečistoty.

3. Nedostatečná výživa a dehydratace

- U jídla se často nedbá na individuální potřeby klientů, ať už jde o nutriční

hodnoty nebo konzistenci. Mnozí tak trpí podvýživou, malnutricí nebo dehydratací, což může být pro starší a nemocné osoby život ohrožující.

4. Neodborná péče o zdraví

- O klienty se mnohdy stará nekvalifikovaný personál, který nedokáže reagovat na zdravotní potřeby jednotlivců. Nesprávné podávání léků, expirace léčiv nebo nedostatek ošetrovatelské péče mohou ohrozit zdraví obyvatel.

5. Neodborná sociální péče

- Kvůli nedostatečnému školení personálu může docházet k závažným pochybením – např. absence polohování klientů vede k bolestivým dekubitům. Rovněž péče o hygienu je často nedostatečná, což snižuje kvalitu života obyvatel.

6. Nejasné hospodaření s penězi a riziko zneužití

- Neregistrované domy často nemají transparentní systém nakládání s financemi klientů. Chybí vyúčtování a někteří obyvatelé mohou být vystaveni riziku zneužití svých financí nebo dokladů. V minulosti byly zaznamenány případy podvodných úvěrů či převodů majetku.

Jak se vyhnout rizikům?

Pokud potřebujete pro své blízké zajistit péči, je vhodné zvážit několik možností. **Existují terénní pečovatelské služby**, které mohou péči zajišťovat přímo u klienta doma. Ta tam je doba, kdy pečovatelská služba rozvážela obědy a zajišťovala nákupy či úklidy. Jejím prvořadým cílem je v dnešní době pomoci rodině zajistit péči tak, aby mohla své blízké opečovávat a také dočlovat doma. Převládá zajištění hygieny, péče na lůžku apod. Rodiny tak mají jistotu, že je o jejich blízké postaráno odborně a v prostředí, kde se cítí bezpečně.

V případě, že je nezbytná pobytová péče, vždy vybírejte mezi registrovanými poskytovateli. Nemusíte se zaměřovat pouze na Kyjov, zkoušejte i další regiony v Jihomoravském kraji. Tyto služby podléhají kontrolám a standardům, které zajišťují kvalitu a bezpečnost.

Pokud však nemáte jinou možnost a rozhodnete se pro neregistrovanou službu, buďte velmi obezřetní. Sledujte podmínky péče a v případě jakýchkoli pochybností se obraťte na příslušný odbor sociálních věcí, který vám může poradit s dalším postupem.

Kompetentním orgánem, který neregistrované služby poskytované na Kyjovsku řeší, je Jiho-

moravský kraj, odbor sociálních věcí. V případě porušování práv se můžete také obrátit na Veřejného ochránce práv na emailovou adresu: neregistry@ochrance.cz. Podnět na přezkum může být směřován také na Policii ČR, a to v případě prověření, zda nemohlo dojít ke spáchání trestného činu (§ 198 týrání svěřené osoby, § 148 ublížení na zdraví z nedbalosti, § 171 omezování osobní svobody, § 181 poškození cizích práv aj.).

Pečovat o důstojnost a bezpečí seniorů je zodpovědnost, kterou bychom neměli brát na lehkou váhu.

Marcela Prchalová,
odbor sociálních věcí MěÚ Kyjov

■ ŠKOLSTVÍ, VÝCHOVA, FARNOST ■

Co se děje v naší škole

Tvoříme a dodržujeme pravidla – práce ve třídě 2. B

Letošní rok jsme se vydali ve třídě 2. B na dobrodružnou plavbu za pokladem vědění. Společně jsme vypluli na ostrovy poznání – Slunečný Dobrákov, Země bystrého ucha, Usměvavý domov, Ostrov ticha a klidu. Při návštěvě ostrovů jsme se seznámili s pravidly, která je potřeba dodržovat, aby nám společně bylo ve třídě dobře a cítili jsme se spokojení.

Děti si uvědomily nutnost vzájemné spolupráce, ohleduplnosti a kamarádství. Při společné práci jsme se nejen pobavili, ale také naučili novým dovednostem a věříme, že společnými silami vše zvládneme.

Pavlaína Štelcikovová, učitelka

Halloween a Dušičky 2024 ve třídě 2. B

Podzimní čas je věnovaný památce zesnulých – Dušičky, které se slaví 2. listopadu. Společně s dětmi jsme pozorovali zajímavou výzdobu a věnovali jsme se aktivitám, které tento svátek připomínaly.

V rámci rozšiřování vědomostních obzorů jsme se seznamovali i s tradicemi jiných kultur – Halloween, který se slaví 31. října. Děti jej prožily v zajímavých maskách. Zpříjemnily si tento projektový den, který zorganizoval školní

parlament naší školy, dobrůtkami, které si přinesly. Při netradičním učení si rozvíjely schopnosti logického myšlení, počítání i čtenářské

dovednosti. Všichni jsme si to užili.

Pavlána Štelciková, učitelka

11. 11. Svátek slaví Martin – bojovka ve třídě 2. B

Na svátek sv. Martina jsme si s dětmi připravili hru, která probíhala v prostorách šaten a ve třídě 2. B. Děti se seznámily s historií, tradicemi i pránostikami, které k tomuto svátku patří. Rozdělily se do dvojic a procházely jednotlivými stanovišti

a podle pokynů řešily úkoly. Na závěr pomocí jednotlivých indicí doplnily šifru – tajenku. Společně jsme se těšili z dobře splněných úkolů.

Pavlána Štelciková, učitelka

Archeoskanzen Modrá – 4. ročník

V měsíci říjnu navštívili žáci 4. ročníku v rámci vlastivědného učiva Velká Morava archeoskanzen v Modré. Exkurze byla vedena průvodcem, od kterého se žáci dozvěděli spoustu nových informací o životě za Velkomoravské říše. Žáci měli možnost prozkoumat zákoutí tehdejších obydlí chudších i zámožnějších lidí, ochutnat pokrmy připravované dle receptů té doby nebo se podívat do tamější školy. Součástí programu byla také ukázka práce na hrnčířském kruhu nebo kovářské dílny. Exkurze byla zaměřena také přírodovědně, a to v oblasti učiva ryb. Nedaleko archeoskanzenu se nachází Živá voda, ve které žáci získávají nové poznatky o sladkovodních rybách.

Veronika Kmětová, učitelka

Návštěva Natálky ve 3. A

Pozvali jsme k nám do třídy 3. A nevidomou žákyni sedmého ročníku Natálku Briešťanskou, aby dětem ukázala, jak čte a vzdělává se. Byla to nesmírně zajímavá a inspirující zážitková hodina, kdy jsme si mohli vyzkoušet pichtův stroj, zvukové pexeso a hmatové domino. Natálka nám předvedla braillský řádek, což je hmatový displej a PC s hlasovým výstupem a také přečetla stránku Braillovým písmem. No obdivovali jsme ji velice, zvláště chůzi s bílou hůlkou. Natálce držíme palce v dalším studiu i životě a děkujeme, že byla ochotná nás seznámit s pomůckami pro nevidomé a se svým světem. Velké poděkování také patří její skvělé asistentce paní Hance Šparglové.

Markéta Varmužová, učitelka

Turnaj škol – stolní tenis

Naši žáci z 8. a 9. ročníků se koncem měsíce října zúčastnili turnaje škol ve stolním tenisu. Z velké účasti celkem 8 týmů v naší kategorii se chlapci umístili na krásném 3. místě, přičemž nad jejich síly byli pouze žáci z hodonínských základních škol.

Veronika Kmětová, učitelka

Florbalové úspěchy naší školy

6. listopadu 2024 proběhl turnaj našich starších žáků ve florbalu v Dambořicích. Turnaje se zúčastnilo pět týmů a byly velmi vyrovnané. Přestože kluci vyhráli dva zápasy a jednou remizovali, stačilo to jen na bronzovou příčku. Prohra s největším favoritem nás velmi mrzela.

13. listopadu 2024 reprezentovali naši školu mladší žáci v Dambořicích, kde se utkalo pět týmů. Tentokrát se zúročily ranní tréninky a klukům se podařilo všechny zápasy vyhrát. Radovali jsme se nejen ze zlaté medaile, ale také z postupu do okresního kola v Dubňanech.

Roman Mikliš, učitel

V rámci tradičních cyklo-turistických exkurzí na naší škole jsme vyrazili se sedmým a osmým ročníkem po okolí i v tomto školním roce. Sedmý ročník vyrazil v září poznávat okolní krajiny po trase: Svatobořice-Mistřín – Kyjov – Skoronice – Vracov – Vacenovice – Náklo – Dubňany – Svatobořice-Mistřín. A osmý ročník vyrazil v říjnu po trase: Svatobořice-Mistřín – Šardice – Horany – Svatobořice-Mistřín.

Tomáš Knotek, učitel

Exkurze – Nemocnice Kyjov

V rámci kariérového poradenství a výuky volby povolání jsme pro žáky 8. ročníku uspořádali exkurzi do Nemocnice Kyjov. Žáci navštívili čtyři vybraná oddělení – mikrobiologii, hematologii, oddělení rehabilitace a radiodiagnostiky. Dozvěděli jsme se, jakou střední školu a jaký obor potřebují absolvovat pro práci na jednotlivých odděleních, popřípadě jaké další vzdělání je potřebné. Zároveň si mohli i vyzkoušet praktické věci, např. na mikrobiologii zacházení s Petriho miskami, zajímavé bylo povídání o bakteriích a jejich zkoumání, co se děje se vzorkem, který sem přinesete, na hematologii si mohli dobrovolníci zjistit svou krevní skupinu. Zajímavá byla na rehabilitaci práce s různými pomůckami. Závěrem jsme navštívili zobrazovací metody – CT a magnetickou rezonanci. Děkujeme za vstřícné přijetí všem pracovníkům nemocnice a doufáme, že se někteří z našich žáků vydají na zdravotnickou dráhu.

Z ohlasu žáků:

Exkurze se mi líbila, nejzajímavější bylo, jak jsme si zkoušeli, kterou krevní skupinu máme. A i rehabilitační pomůcky.

Včera se mi to moc líbilo, protože tam byla jedna sestřička, která mi ukázala, že pracovat v nemocnici není špatné. Takže bych chtěla zkusit zdravotku, jak budu dělat přijímačky.

Nejméně mě bavila rehabilitace, ale nevěděl jsem, že se dá léčit pomocí elektřiny. Překvapilo mě, že ty válce na rentgen stojí jen 50 milionů, čekal jsem mnohem víc. Prohlídka mě moc bavila.

Zaujalo mě, jak se odebírá krev, jak se zjišťují krevní nemoci atd. Všichni tam na nás byli hodní, dokonce nás nechali zjistit krevní skupinu.

Exkurze se mi líbila a byla taky hodně zajímavá.

Bylo to velmi zajímavé a takovou profesi bych ráda dělala. Teď jsem si na 80% jistá, že chci jít na zdravotku. Všichni byli velmi ochotní a zodpověděli nám všechny dotazy.

Tato exkurze ve mně vzbudila hodně pocitů, uvědomila jsem si, kolik profesí a oborů se tam může dělat. Celkově tento den byl velmi záživný a plný nových informací a zážitků.

Pinterová Monika a Hanáčková Ivana, učitelky

Exkurze 6. A a 6. B – Pavlov a Dolní Věstonice

V pátek 1. 11. 2024 se žáci 6. A a 6. B vypravili na exkurzi do Archeoparku v Pavlově a Domu přírody v Dolních Věstonicích. V archeoparku se po zhlédnutí úvodního filmu o pravěku pustili do vyplňování pracovních listů "Po stopách lovců mamutů". Celá expozice jim byla k dispozici, mohli si prohlédnout vystavené exponáty a některé si mohli i osahat. Po závěrečném kvízu naše cesta vedla do Domu přírody ve Věstonicích. Zde šestáky přivítala skvělá paní průvodkyně a seznámila je poutavým filmem a povídkami s faunou a florou chráněné krajinné oblasti Pálava. V další expozici žáci viděli různé druhy rostlin a zvířat, model novomlýnských nádrží, dozvěděli se, jak se zatopila vesnice Mušov. Po zakoupení suvenýrů jsme se vydali zpět bohatší o nové znalosti z dějepisu a přírodopisu. Exkurze se nám moc líbila.

**Hanáčková Ivana, Brhelová Jana,
Roman Mikliš, učitelé**

Soutěž Braillovský klíč

Ve čtvrtek 17. října jsme já a paní asistentka byly na soutěži Braillovský klíč v Brně. Je to soutěž v rychlosti čtení Braillova písma. Jely jsme vlakem z Hodonína do Brna. Pak jsme nastoupily na tramvaj (tzv. šalinu) a přijely jsme na místo konání na Základní škole Kamenomlýnská. Uvítaly nás dvě učitelky a dovedly nás do haly, kde se to všechno konalo. Všude bylo plno jídla a pití, byly tam už i nějací účinkující. Po chvíli jsem šla soutěžit i já. Probíhalo to tak, že se četlo dvě minuty a počítala se všechna dobře přečtená slova. Současně probíhala i soutěž v práci s počítačem za pomoci Braillova řádku, která je určena pro kategorii 8. - 9. třídy, ta mě čeká až příští rok. Po ukončení soutěže jsme šly na oběd do místní školní jídelny. Následně se vyhlásily výsledky, rozdaly se ceny a my se s paní asistentkou vydaly na cestu zpátky domů. Soutěž jsem si užila a umístila jsem se ve své kategorii na 1. místě. Co se vlakového nádraží týká, asi mě nejvíc potěšilo, že zpoždění neměly ČD, ale RegioJet.

Natalie Briešťanská

Kroužek vaření – pečení

Kroužek probíhá od začátku roku na základní škole v cvičném bytě. S děvčaty ze sedmého ročníku začínáme od základů s vařením a pečením. Připravily jsme čočkovou polévku, hamburgerové bulky a zapojily jsme se i do pečení misijních perníčků. Paní Briešťanská a Kundratová připravily těsto, abychom jich upekly co nejvíce. Perníčky se děvčatům podařily a některé stihly i nazdobit. V plánu máme přípravu Halloweenského občerstvení, vánočního cukroví, studené kuchyně a obložených talířů, snídaňového menu a jiné.

Hana Šparglová

Veletrh vzdělávání Hodonín

Veletrh vzdělávání se každoročně koná v Hodoníně a naši žáci devátých tříd jej pravidelně navštěvují. Nebylo tomu jinak ani tento školní rok. Vzdělávací institut pro Moravu a Úřad práce ČR připravili prezentaci středních škol a gymnázií. A co na to říkají naši devátáci?

Tomáš – Včerejší veletrh se mi líbil. I když už jsem rozhodnutý, na jakou školu půjdu, tak jsem našel spoustu dalších zajímavých škol.

Petr – Myslím si, že to bylo přínosné, protože jsme měli možnost si popovídat s žáky i učiteli dané školy a zjistit potřebné informace.

Lukáš – Bylo to super, protože jsem si mohl promluvit s žáky těch škol.

Alžběta – Veletrh byl super, pomohl mi k rozhodnutí střední školy. Mám radost!

Monika – Nebylo to špatný, ale mrzí mě, že tam nebylo víc pedagogických škol.

Šimon – Na těch stanovištích bylo dobré to, že jsem si tam mohl vyzkoušet, co se na dané střední škole dělá.

Žáci 9. tříd

Projekt „Sluneční soustava“ v VI. B

V uplynulých týdnech žáci třídy VI. B v hodinách zeměpisu pracovali na projektu „Sluneční soustava“. Úkolem projektu bylo vyhledat informace o vesmírných objektech, které patří do Sluneční soustavy a tyto informace analyzovat, vytřídit a poté graficky zpracovat v podobě plakátu. K vyhledávání informací posloužily mobilní telefony a k výrobě plakátů balící papír, výtvarné potřeby a fantazie. Velkou výzvou bylo také to, že svoji práci každá skupina odprezentovala před třídou. Na závěr každý ze žáků napsal pro svého učitele zpětnou vazbu, jak se mu pracovalo, co se mu na projektu líbilo a co by se mohlo zlepšit. Nutno říci, že převažovala pozitivní stránka hodnocení.

Zbyněk Mašek, ředitel školy

V pátek 27. září 2024 na naší škole probíhal projektový „Den bez úrazů a Ochrana člověka za mimořádných událostí“, který začal hromadnou evakuací celé školy.

Z Brna k nám přijeli vojáci z Krajského vojenského velitelství ze složky Přípravy občanů k obraně státu (POKOS), která je nedílnou součástí plánování obrany státu. V rámci prezentačního programu nás seznámili s hlavním posláním armády, jejími tradicemi a působením v mezinárodních misích. Žáci měli dále možnost seznámit se s obsahem evakuačního zavazadla a zvýšit si svou fyzickou zdatnost. Studentky Klvaňova gymnázia a střední zdravotnické školy z Kyjova na stanovištích první pomoci prohlubovaly dovednosti a kompetence žáků v praxi při poskytování první pomoci. Hasičský záchranný sbor z Hodonína vyslal své zástupce z oblasti prevence. Ti nám přiblížili svoji práci a zopakovali nám protipožární ochranu a zásady bezpečnosti v této oblasti. Velmi oblíbené je stanoviště sebeobrany, kdy pod vedením zkušeného lektora se žáci seznamují teoreticky, ale hlavně prakticky se základními pravidly své ochrany. Dlouhodobě je nedílnou součástí projektového dne poučení žáků při styku se zvířaty Bezpečný pes. Chovatelky psů se svými chráněnci názorně

demonstrují, jak bychom se měli chovat při styku s těmito zvířaty. Pejsci nám přinesli nejenom poučení, ale také spoustu radosti.

Velmi oceňujeme přítomnost všech zúčastněných odborníků, kteří se svým volným časem přijeli za námi i s názornými výukovými pomůckami a moderní technikou. Pomohli nám zážitkovými metodami přiblížit správné chování, adekvátní kroky a minimalizaci stresu jako prevenci předcházení vzniku mimořádných událostí.

Jarmila Maradová, zástupkyně ředitele školy

Síla lidskosti – projekt

Dne 17. 9. 2024 se osmé a deváté ročníky přesunuly do kyjovského kina Panorama a zúčastnily se projektu Síla lidskosti. V první části zhlédli dokument o Nicholasi Wintonovi, v druhé probíhala beseda s tvůrcem projektu a zároveň blízkým člověkem tohoto lidského klenotu.

Podívejte se na názory účastníků projektu:

Vojtěch: Velmi dojemné a zajímavé.

Amálie: Líbilo se mi to moc. Moc hezky natočené, zajímavé, celkově nepopsatelné. Nejde mi popsat ty pocity, protože to ve mně vyvolalo snad všechny: radost, smutek, vztek, lítost, strach...

Lili: Film byl strašně dobrý a smutný. Celý tento příběh mi připomněl moje zážitky. Takže jsem pochopila ty dějiny, emoce, pocity. Pak, když jsme měli možnost ptát se na něco, někdy to byla docela legrace, i když ten příběh byl dojemný.

Adriana: Bylo to velmi dojemné. Obdivuji toho

pána, co zachránil tolik dětí. Ten řád byl velmi zasloužený.

Tomáš: Co jsem se dověděl: Nicholas Winton, narozen 19. 5. 1909, povoláním makléř, později humanitární pracovník, pomáhal dětem rodičů, kteří nevyhovovali nacistickému režimu za II. světové války, utěk do exilu (Vel. Británie...), pomohl 669 dětem z Československa, úmrtí 2015 ve věku 106 let.

Nela: Dokument byl hodně smutný, ale také zajímavý, bylo hodně smutné vidět, co se dřív dělo a čím si lidé procházeli. Bylo mi hlavně líto těch dětí, které utíkaly úplně k cizí rodině. Až do Londýna, muselo to být hrozné, hlavně i pro rodiče a rodinu. To nejhorší na tom bylo, po zhruba 6 letech se vrátily a už nikdy neviděly svou rodinu. Pan Winton převezl mnoho dětí.

Jana Brhelová, učitelka

Po roce tu hody máme, tak se na to podíváme!

A nejenom se dívala, ale také zpívala a tančila celá škola. Dětské soubory Podkověnka a Krušpánek si pro své kamarády připravily Předhodové zpívání, ve kterém přiblížily spolužákům náš velký svátek – hody.

Program pro I. stupeň a přípravnou třídu otevřeli v tělocvičně naši nejmenší. Přípravná třída si s paní učitelkou a asistentkou navcvičila společnou básničku o hodech a chlapi zazpívali

píseň Už sem obešel. Podkověnka si připravila hodové a muzikantské písně, které doprovodila dramatizací. Přes škádlivku se děti dostaly k tanci mazurka, kterou se po předvedení učili všichni kamarádi. Chlapci přidali verbuňk a ke konci jsme se pobavili žertovnou písni Hojačky, kdy jsme muzikanty zkoušeli, v jakých polohách těla umí hrát. A protože jsou Stázka, Tomáš i Tonda nejen ostřílení muzikanti, ale také bývalí tanečníci našich dětských souborů, tak obstáli v této zkoušce na výbornou. Závěrem zazněla společná píseň – jak říkáme: „Naše hymna“ - Už sem obešel Svatobořice, aj Mistřín. Celým programem provázely paní učitelky Markéta Varmužová a Jarmila Maradová, které žáky seznámily s historií a tradicemi hodů.

To Krušpánek šel na věc jinak. Pro své kamarády od 5. do 9. ročníku připravil tvořivé hodové dílny. Na patnácti stanovištích se mohli žáci naučit: vyrábět hodové voničky, zpívat písničky nebo znát jejich slova, mohli si namalovat ornament nebo zatančit skočnou s živou muzikou, prokázat znalost našeho kroje, zvyklostí nebo nářečí. Zkrátka o aktivity nebyla nouze a zapojit se mohl každý.

Věříme, že obě pásma Krušpánku i Podkověnký přispěly zábavnou formou k osvěžení znalostí o historii i tradicích v naší vesnici. Velké poděkování patří všem členům obou souborů a jejich vedoucím za přípravu tohoto hezkého setkání.

Jarmila Maradová,
zástupkyně ředitele školy

První oddělení školní družiny v knihovně

Předčítání a společné čtení knih je jeden z faktorů, které u dětí rozvíjejí lásku ke knihám. V tomto ohledu odvádí skvělou práci Peadr. Jindřiška Faiglová, vedoucí Místní knihovny ve Svatobořicích-Mistříně. Proto i v tomto školním roce nás čekají pravidelná setkávání nad knížkou. První návštěvu knihovny jsem si naplánovala na začátek listopadu. Paní knihovnice zvolila čtení

z obrázkové knížky Podzim s Albi tužkou. Ukázalo se, že tato knížka u dětí vzbudila zájem a pozornost. Děti se soustředily a podnětnými otázkami společně hledaly odpovědi.

Odpoledne se nám vydařilo. Děti se těšily na další knihu, která je pro ně vždy překvapením. Děkujeme, paní knihovnice, zase přijdeme!

Iva Polášková, vychovatelka 1. oddělení ŠD

Strašidelné odpoledne ve 3. oddělení ŠD

4. listopadu se konal v naší škole projektový den Halloween. V této tajemné a strašidelné atmosféře jsme pokračovali i v družince. Povyprávěli jsme si co to Halloween je, odkud pochází a v jakých zemích se slaví. Nezapomněli jsme ani na naše Dušičky.

Odpoledne jsme si zpříjemnili strašidelným piknikem plným dobrot. Hráli jsme hry, malovali poslepu strašidla, hledali úkoly v tajemné láhvi a samozřejmě jsme i tancovali.

Strašidelné odpoledne jsme si moc užili.

Kamila Kundratová, vychovatelka ŠD

Mateřské školy

Letošní podzim byl nádherný.

Příjemné teploty lákaly na procházky a na zahrádku, kde dozrávalo sladké ovoce a zelenina. Krajina se postupně proměnila promyšlenými tahy malíře na mistrovské plátno a vítr roztančil draky na šedo – modré obloze. Od září pozorujeme a pojmenováváme všechny změny, jevy

a děje kolem nás. Nejdříve jsme poznávali nové kamarády a učili jsme se, jak si společně hrát. Na Zahradní slavnosti děti s rodiči ochutnávaly donesené pochutiny z brambor a soutěžily o tři nejlepší, kteří si odnesli pytlíčky brambor. Zahrada byla ozdobena barevnými pentlíčkami,

někdo tvořil z přírodnin, jiný plnil připravené úkoly a další si jen hrál. Společně nám bylo moc dobře.

Jako lusknutím prstu přešlo září a v říjnu zahájili naši předškoláci plavecký kurz v novém kyjovském bazénu. Přímou v prostorách MŠ vznikla pro radost těch nejmenších z popadáných kaštánků malá ZOO. Na Dračí stezce jsme zjistili, že jsme odvážní, schopni nalézat řešení, máme skvělou fyziku a umíme si s kamarády vzájemně pomáhat. Divadélko Rolničky přivezlo nám písničky, ale také poučení, že pýcha dobrá vlastnost není. Zvládli jsme logopedickou depistáž, vánoční fotografování a návštěvu místního kostela, kde nám pan farář velmi pěkně povypřávil o Dušičkách.

Přehoupl se říjen a děti čekal připravený dopolední program zaměřený na etickou výchovu „Poutník“, který byl zakončen hledáním pokladu.

Nechyběla oslava svátku sv. Martina s pečením svatomartinských rohlíčků. Nově jsme obohatili nabídku činností o pohybově zaměřený program: „Cestou za pohybem se skřítkem Sportíkem“. Naopak hodový týden patří mezi naše tradice jako i místní krojované hody. Děti z naší mateřské školy přivítaly nejmenší občánky naší obce.

Až se prosinec oblékne do bílého šatu a školku provoní pečené vánoční cukroví, budeme se těšit na plánovanou muzikoterapii s názvem. „Cesta do Betléma“, na zpěv koled, pohádky, Světýlkovou slavnost, ale hlavně na to, že budeme s těmi, které máme rádi, a třeba uvěříme na zázraky.

Do nového roku přejeme všem lidem hodně zdraví, klidné vánoční svátky, spoustu lásky a pohody.

Kolektiv MŠ Mistřín

Tak, jak to již bývá zvykem, po krásném a slunném létě – po prázdninách, se opět otevřely brány škol a školiček.

I v té naší školce se 2. září objevily rozzářené tvářičky dětí, těšící se na své kamarády i na paní učitelky, aby si po prázdninové přestávce mohly zase spolu hrát, plnit úkoly, učit se nové říkanky a písničky... Jako každý rok jsme mezi námi přivítali i nové, převážně tříleté kamarády. I když se objevily i slzičky a strach z neznámého, vše jsme postupně zvládli a novým dětem se ve školce snad líbí 😊. Počasí nám v září přálo, proto jsme mohli uskutečnit kouzelnou výpravu do lesa za dobrodružstvím. Spolu s rodiči jsme si užili hezkou akci uspávání broučků a zazimovali jsme zahradu písničkou a říkankou. Poté jsme se všichni společně vydali po vyznačené trase na lampionový průvod, který končil nalezením sladkého pokladu. V říjnu odstartovaly lekce plavání pro předškoláky. Každou středu jezdíme autobusem do Aqua v parku do Kyjova. Protože je v dnešní době pohybu málo, od listopadu jsme

v MŠ začali s novým projektem Děti v pohybu – Skřítek SPORTÍK. Pravidelně za námi dochází paní trenérka a rozvíjí u dětí pohybové schopnosti.

Blíží se nám krásný adventní čas, plný kouzel a přání ...přejeme Vám všem krásné, klidné a šťastné prožití svátků vánočních a do nového roku 2025 hodně zdraví, lásky a pohody.

Kolektiv MŠ Svatobořice

Jak už to bývá, rok vzal nohy na ramena a zmizel horem pádem bůhvíkam – a tak zase po roce na dveře klepou Vánoce.

Čas předvánoční je tradičně velmi vytížený a zajímavými akcemi se to v přípravné třídě hemžilo už od září. Na podzim jsme se zúčastnili programu Ochrany člověka za mimořádných událostí. Vyzkoušeli jsme si cvičnou evakuaci a získali mnoho užitečných informací o tom, jak se chovat v případě nebezpečí – například napadení psem. Velkým zážitkem byla možnost prohlédnout si hasičské auto, dokonce se se statečnými pány hasiči vyfotit. Podzimní počasí nám přálo a my jsme si mohli užít procházek v přírodě a na zahradě. Sbírali jsme listí, kaštaný, dřívka a tvořili ze všeho, co nám příroda nabídla. Nemohlo chybět ani pouštění draka, i když náš dráček byl poněkud líný – více se mu líbilo ležet na zemi než poletovat ve větru. Dobrodružství jsme si užili na dračí stezce – úkoly, hádanky a soutěže se dětem moc líbily. Ještě více se jim líbila sladká odměna na konci dračího putování. Odvahu musely prokázat i na veselé halloweenské párty. Strčit ručku do krabice a vytáhnout neznámý předmět bylo opravdu jen pro odvážné. Ale nebojte, nebyli tam žádní pavouci, ale samé dobroty! S dětmi jsme však nezapomněli oslavit ani Dušičky. Tradiční vyprávění o významu tohoto svátku jsme doplnili návštěvou hřbitova, kde jsme si připomněli důležitost rodinné historie.

A pak tu byly hody! S dětmi jsme se do hodo-
vého veselí pustili s pořádnou vervou. Zdobení

barevných triček a zástěrek byla příjemná zábava s výsledkem, na který byly děti patřičně pyšné. O to víc je potěšilo, když se v nich mohly ukázat na předhodo-
vém zpívání v tělocvičně, kde návštěvníky potěšily svými básničkami a zpěvem. Při hodo-
vých přípravách jsme si vyzkoušeli zdo-
bení koláčků z plastelíny. To se dětem tak líbilo, že jsme se ihned dohodli na návštěvě keramické dílny, kde si děti z hlíny vyrobily domečky na ad-
ventní svícen. Za dva týdny po hodech se děti představily na mikulášském vystoupení v kulturním domě. V kostýmech čertíků předvedly nejen básničky a říkanky, ale pořádně veselou čertovskou diskotéku. Po mikulášském řádění jsme se vrhli na nácvik vánočních písní o Ježíškovi, abychom byli dobře připraveni na zpívání u vá-
nočního stromčeka v základní škole. Odměnou za všechnu tu píli a snažení byl výlet do vlastivědného muzea v Kyjově. Tam jsme strávili příjemné dopoledne plné vánočního tvoření. Pak už zbývalo těšit se na svátky plné lásky, pokoje, pohádek, cukroví, rodinné pohody a zklidnění. Naše parta dětí z přípravné třídy přeje všem lidem dobré vůle krásné a veselé svátky a hodně štěstí v novém roce!

**Za přípravnou třídu Milena Macháčková,
Veronika Ingrová**

Drazí farníci a spoluobčané, z rozhodnutí otce arcibiskupa jsem se stal vaším duchovním správcem.

Je vhodné, abych se vám krátce představil. Narodil jsem se v roce 1955 ve Zlíně, kde jsem byl také v kostele sv. Filipa a Jakuba pokřtěn. Ale vyrůstal jsem v Kaňovicích, vesnici na Zlínsku, která patří do farnosti Velký Ořechov. Věřící rodina, příklad rodičů, modlitby mnohých a přátelství výborných kněží – to vše mi pomáhalo v mém rozhodování se pro kněžství. Když jsem v roce 1974 po maturitě na gymnáziu v Uherském Brodě podal přihlášku do kněžského semináře v Litoměřicích, nebyl jsem přijat ani pozván na přijímací pohovory. Taková byla praxe v době totality. Čekala mne dvouletá vojenská služba v Plzni na Slované. Nová žádost o přijetí do semináře byla úspěšná. Tak jsem mohl v letech 1976 – 1981 studovat teologii na Cyrilometodějské teologické fakultě Praha se sídlem v Litoměřicích a 27. 6. 1981 jsem v olomoucké katedrále přijal kněžské svěcení.

Během mých studií v Litoměřicích přišel do mé rodné farnosti nový duchovní správce, rodák z Místřína, P. Jan Železník. On připravoval mou primici, která byla v kostele sv. Václava ve Velkém Ořechově 4. července 1981. V kapli v Kaňovicích jsem měl první mši svatou v neděli 5. července.

Mé první kaplanské místo bylo v Ostravě-Porubě, po dvou letech pak v Moravské Ostravě. (Tehdy ještě neexistovala Ostravsko-opavská diecéze). Na podzim roku 1985 jsem se stal farářem farnosti Postřelmov. V roce 1991 jsem nastoupil do Přerova, kde jsem přijal také službu děkana. Po deseti letech, v roce 2001, jsem byl poslán do Kyjova a od P. Radima jsem převzal vedení děkanátu. Bylo mi dopřáno zde působit deset let a setkat se i s některými z vás. Mým dalším působištěm se stala Kroměříž – farnost sv. Mořice, Hradisko u Kroměříže a Kolegiátní kapitula u sv. Mořice. Po třinácti letech se vracím do kyjovského děkanátu. Už delší dobu mě doprovází moje mladší sestra Julie. Pracuje jako děkanátní účetní a pastorační asistentka a vždy mi pomáhala vytvářet důležité zázemí na faře. Přišla se mnou i do Místřína.

Vím z vlastní zkušenosti, že pro farníky není lehké, když se po určité době musí rozloučit se svým knězem, se kterým už ledacos prožili, a přijmout nového duchovního správce. Je to úděl mnoha farností, protože z různých důvodů, především z nedostatku kněžských povolání, je nutné častější stěhování kněží. Není to jednoduché ani pro kněze samotného, protože určitým způsobem zapouští kořeny ve farnosti, kam je poslán, navazuje vztahy a buduje farní rodinu, kterou pak musí opustit. Ale patří to k jeho kněžskému poslání, aby byl k dispozici svému biskupovi a pracoval tam, kam jej on pošle. Otec Bedřich Horák zde působil 10 let. Poznali jsme se blíže, když byl se mnou jako kaplan v Kyjově. Chci mu poděkovat za přátelství a zvláště za jeho obětavou pastýřskou službu zde ve Svatobořicích-Mistříně. Zůstáváme v kontaktu, jak bylo zřejmé i během našich hodů.

Chci poděkovat děkanovi P. Pavlu Stuškovi za mé uvedení do služby faráře a vám farníkům za milé přijetí. Vím, že mi bude určitou dobu trvat, než se seznámím s životem farnosti. Proto Vás prosím o trpělivost a pochopení a spoléhám na Vaše modlitby. Věřím, že Bůh ve své dobrotě a lásce obdarovává každého z nás, abychom mohli být užiteční. Kéž může každý z nás tyto dary rozpoznávat, děkovat za ně a rozvíjet pro dobro druhých.

P. Josef Lambor, farář

MISIJNÍ NEDĚLE 2024

Předposlední neděli v říjnu vždy slavíme na celém světě Misijní neděli. Letos to vyšlo na 20. 10. 2024 a naše farnost, zvláště děti, se vždy rády připraví. Příprava začíná již začátkem října, kdy děti se svými maminkami a babičkami připravují voňavé perníčky, dokonce se peče i ve škole v kroužku nebo v pracovních činnostech. Letos jsme měli tolik perníčků, že jsme nabalili přes 1000 balíčků. Děti i maminky (nejen) ze Scholičky balily asi 3 dny. Prodávalo se ve škole (čímž děkujeme vedení ZŠ za podporu), v neděli před kostelem, na OÚ a dokonce přispěli i návštěvníci hospůdky U Bukysa. Na Papežské misijní dílo dětí bylo posláno neuvěřitelných 35 750 Kč! DÍKY! Abychom dobré dílo podpořili také modlitbou, vedly děti

v kostele ve čtvrtek před Misijní nedělí „MISIJNÍ RŮŽENEC“, kde se tímto duchovním mostem propojily s ostatními dětmi s prosbou za misionáře i hladovějící ve světě. Vše vyvrcholilo v neděli – nesly se dary ve znamení 5 kontinentů, zpívali jsme hymnu PMDD „Pošli mě půjdu já“ a měli radost z dobrého úmyslu i díla. Poděkování patří všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli ke zdárnému průběhu Misijní neděle. Jak řekla Matka Tereza, zakladatelka Misionářek lásky a nositelka Nobelovy ceny za mír: „Ukládejte si peníze k chudým, je to lepší, než konat zázraky. Když konáte zázraky, jste Božími dlužníky. Když dáváte almužny, je vašim dlužníkem Bůh.“

Markéta Varmužová

Rozloučení s otcem Bedřichem a vítání otce Josefa

Měsíc září se v našem farním společenství a celé obci nesl ve zvláštním duchu, který přišel jako blesk z čistého nebe: náš milovaný Otec Bedřich Horák je přeložen do Rožnova pod Radhoštěm, a to již ke dni 1. 10., v předvečer svých narozenin. První reakce byla: Proč? Vždyť je nám tu spolu

tak dobře a deset let je opravdu dlouhá doba, kdy si otec Bedřich získal spoustu duší farníků i nefarníků, stal se uznávaným členem pedagogického sboru, váženým zpěvákem v mužském sboru, chrámových sborech AMA a Sobůlky, muzikantem, spoluobčanem, duchovním rádcem,

přítelem a nejen dětmi oblíbeným otcem. A otec Bedřich s pokorou sobě vlastní tuto kněžskou povinnost výměny přijal a vím, že nás měl (a má) také moc rád a nebylo to pro něj lehké. Začala doba příprav na důstojné rozloučení. Mužský sbor to pojal jako vždy originálně: při tradičním Vinobraní udělil otci Bedřichovi Koskara za zásluhy v oblasti folkloru nejen při církevních akcích, a protože je otec velmi zdatně jazykově vybaven, lehce si přeložil citát na vzácné ceně: PATER, CUM TIBI, TRISTE ERIT, CANTA TIBI CARMEN NOSTRUM! Což v překladu znamená: *Otče, když budeš smutný, zazpívej si naši píseň.* Pěkně se rozloučila také Podkověňka, Slováký soubor a Rezedky. Děti ze Scholičky a náboženství se přišli rozloučit na Dětskou mši svatou, kdy zpívaly otci z plna hrdla a poté mu přinesly dary: osušku s nápisem OTEC BEDŘICH, dort, ručně vyrobené srdce a ministrant Vojta Gongala přinesl klíče od domu, aby si otec odemkl, i když nebudou doma. Vojta Krša, kterého otec před nedávnem pokřtil, přednesl moc dojemné slovo:

„Malý princ řekl: A pro ten čas, který jsi své růži věnoval, je ta tvá růže tak důležitá. Vy jste nám věnoval, otče, svůj čas, jak nejlépe jste uměl. Netrávil jste jej s námi jen na mších v kostele, ale též při výuce ve škole. S námi jste školní rok zahajoval, s námi jste jej končil. Vítal jste nově narozené, loučil se s odcházejícími. Zpíval jste, tančil, prolнул se životem obce. Ne každý kněz je též otcem. Vy jste jím byl. Vyslechl jste, poradil. Tak jak ale děti musí své rodiče opustit a ti jej musí nechat jít, nadešel čas loučení i s Vámi. Aby mohlo být vítání, musí být nejprve loučení. Proto se těšme na další shledání a važme si chvíli, jež nám byly dány s Vámi prožít. Navždy Vás budeme mít v našich srdcích.“

Bylo to moc milé od dětí, které otci na konci srdečně zatleskali. Učitelé se s otcem Bedřichem rozloučili ve sborovně a poděkovali mu za příjemné společné chvíle ve škole i na školních akcích. Poslední slavnostní mši svatou sloužil otec Bedřich v neděli 29. 9., kdy přišla spousta krojovaných, muzikanti hráli, zpěváci zpívali a během mše byla pokřtěna Josefinka Anna Varmužová, jak symbolické! Rozloučit se přišli všichni – farníci, chasa, ministranti, schola, za OÚ místostarosta pan Adam Špaček a za farnost pronesla řeč paní doktorka Neduchalová. Otec dostal sadu skleniček s biblickým nápisem: „*Udělejte, co vám řekne!*“, podnos vymalovaný našimi ornamenty, fotoknihu vzpomínek na společných 10 let a ještě

bych vzpomněla (podle slov otce) dar, který ho dojal, a to byla KNIHA VZPOMÍNEK A VINŠŮ PRO OTCE BEDŘICHA. Vznikla tak nějak spontánně, kdy děti ve škole kreslily otci obrázky do malého památníčku. Postupně se přidávali s vinšováním jednotlivci, potom celé spolky, hasiči, muzikanti, rodiny, farníci, škola i pan starosta. Jedna dívenka napsala: „*Otče, moc Vás neznám, ale aj tak Vás mám ráda.*“ A druhá: „*Byls dobrý farář.*“ nebo: „*Bedřichu, mám Ťa rád.*“ „*Zůstaň.*“ Odpoledne proběhlo přátelské posezení s muzikou a občerstvením v parku Pod Kostelem, které se neslo opravdu už v radostném duchu, že věci jsou tak, jak mají být a je dobré to přijat. S otcem Bedřichem bych se rozloučila slovem, které mu někdo napsal do památníčku a myslím, že ho vystihuje: „*Kdo chce přinést lidem radost, musí ji mít sám. Kdo chce vnést do světa teplo, musí mít v sobě oheň. Kdo chce lidem pomáhat, musí být plný lásky. Kdo chce šířit na zemi pokoj, musí mít pokoj ve svém srdci. Pane faráři, tím vším jste byl i pro nás. DĚKUJEME!*“

Přejeme Vám, otče, v nové farnosti hodně Božích milostí, ochranu Andělů strážných a dobrý tým kolem sebe, který Vás bude mít rád tak, jako my. Je skvělé, že jste přijel na hody. A že jste znovu oblékl náš kroj. S neustálou modlitbou a vzpomínkou ještě jednou děkují Vaši bývalí FARNÍCI ZE SVATOBOŘIC-MISTŘÍNA. (P.S. Fotokniha otce Bedřicha byla pořízena i pro farnost – k zapůjčení u M. Varmužové.)

A příběh má pokračování: začali jsme se těšit na nového pana faráře otce Josefa Lambora, kterého uvedl do naší farnosti následující říjnovou neděli kyjovský děkan Pavel Stuška. Byl to opravdu krásný a důstojný obřad uvedení nového kněze. Pan děkan kázal citlivě a zároveň intenzívně, až se to hluboce dotýkalo všech přítomných. Otec Josef se svojí mírností a otevřeností začal poznávat povahu naší slovácké krve a ihned se pustil do práce. Svolal farní radu, seznámil se s místními, povzbuzoval při balení misijních perníčků, přišel pozdravit scholu, pokřtil malou Julinku Gazdovou jako svoji první farnici – jak symbolické! Pozvali jsme ho do náboženství, kde se představil dětem i mládeži, pokračuje v dětských mších, v náboženství pro 2. stupeň vysvětluje dospívajícím průběh liturgického roku, svátek Dušiček, význam světců. Poprvé vítal chasu na hody, když přišli pro pozhánání. Bylo krásné a dojemné vidět u fary oba naše kněze – otce

Bedřicha i otce Josefa, jak nám všem společně žehnají. Otec Josef se přestěhoval na faru i se svou sestrou Julinkou, které přejeme tímto hodně zdraví. Srdečně Vás ve farnosti vítáme a těšíme se na společné duchovní, radostné a přátelské chvíle v naší obci. Mějte, otče Josefe, s námi trpělivost, my se za Vás budeme modlit a mít vás rádi. Pan děkan Vás nazval, že jste KLIDNÁ SÍLA, a to je přesně to, co my potřebujeme. DÍKY. Ať Vám Pán žehná, Váš patron sv. Josef vede a Panna Maria chrání v naší Mariánské farnosti.

**S úctou Markéta Varmužová,
členka farní rady a katechetka**

Báseň na rozloučenou pro otce Bedřicha

Otče Bedřichu, otče milý,
dovolte, ať v tuto chvíli,
prostě všichni v tento den
poděkovat Vám dnes chcem.
Až budete působit ve Vaší farnosti,
ať Vám Pán Bůh dá hodně radosti.
A Panna Maria – patronka kněží -
Vaše srdce i duši vždy střeží.
My Vás i nadále stále rádi máme,
na společné chvíle rádi vzpomínáme.
S úctou a smutkem k Bohu se modlíme
za zdraví a sílu nadále prosíme.
Za toho, jehož jsme měli rádi,
s nímž jsme byli kamarádi.
Rád se sem vracujte vždycky znova
do naší vesničky u Kyjova.
I kdyby ze zlata celý byl svět,
rád se sem za námi vracujte zpět.
A často čtete tato slova:
„Vzpomínejte – je Vás škoda.“
Tak děkujem za všechno milé,
za hezky strávené chvíle.
Ať jste stále v dobré kondici
přejí mistřínsko-svatoborští farníci.

**Pro otce Bedřicha za farníky napsala
Marie Bimková**

Vážení a milí spoluobčané, uživatelé našich služeb a příznivci charitního díla!

Otočením jednoho z posledních listů v kalendáři se nám přihlásil prosinec, poslední měsíc roku 2024. Čtyři svíce na adventním věnci co nevidět vystřídá krásně nazdobený vánoční stromček a i přesto, že můžeme v posledních letech o sněhových vločkách za okny jen snít, výzdoby našich domovů, vůně cukroví a všudypřítomný ruch s tóny krásných koled nám předznamenávají, že se opět blíží Vánoce. Čas, kdy jsou si lidská srdce tolik blízká.

Jaký byl rok, který právě končí, pro každého z nás a naše rodiny nemohu a ani nechci hodnotit. Byly to jistě události radostné i bolestné; takové, jaké život přináší. Z hlediska lidské společnosti se mi jeví současná situace čím dál složitější; svět se zdá nemocný, společnost rozpolcená a pospolitost dokážeme vyjádřit snad jen při živelných katastrofách, jakými byly třeba letošní podzimní povodně.

Charita Kyjov jako obvykle i letošní rok zahájila Tříkrálovou sbírkou; ta se konala tradičně v lednu a její celkový výtěžek byl - i díky vám všem - opět vyšší než vloni. Shromažďování finančních prostředků je spojené především s radostnou zvěstí o příchodu Spasitele na tento svět. Výše výtěžku sbírky je pak ale určitým faktorem, do jaké míry a kolika lidem můžeme v příslušném roce pomoci žít lepší a důstojnější život.

V průběhu roku se Charitě Kyjov podařilo postupně realizovat několik předem plánovaných investic. Pracovníci Charity si jsou moc dobře vědomi toho, že je potřeba stále něco vylepšovat, zdokonalovat. Technické zázemí, vozový park nebo třeba i prostory a prostředí, kde poskytujeme naše sociální, zdravotní a ostatní charitativní služby.

V podzimních měsících byla hlavním tématem všech charit pomoc v oblastech zasažených povodněmi, které byly důsledkem vytrvalých dešťů. I my jsme se společně snažili zmírnit dopady povodní a pomoci lidem překonat jejich nejtěžší chvíle. Charita Kyjov poskytla jako dar zasaženým oblastem vysoušeče, desinfekci, finanční podporu i nabídku pomoci pracovníků v terénu

za účelem poskytnutí psychologické pomoci, krizové intervence a terénního šetření.

Charita Kyjov nabízí a podává pomocnou ruku všem, kteří ji potřebují. Starým i mladým, handicapovaným, osamělým, uživatelům návykových látek, lidem v obtížné životní situaci, nevyčleřitelně nemocným, umírajícím. Všem, kterým postupně ubývají síly a někdy i chuť do života. Po celý rok byli pracovníci Charity Kyjov oporou a na blízku těm, kteří byli odkázáni na pomoc druhých. Ve chvílích lidské bezmoci, smutku, zoufalství a utrpení přinášeli pomoc, naději, radost, povzbuzení, světlo, klid a jistotu. Zažívali různé příběhy a vstupovali do nich s nasazením, profesionalitou, lidskostí a důstojností.

Chci z tohoto místa upřímně poděkovat celému kolektivu obětavých a odborně zdatných pracovníků, které Charita Kyjov má a na které se může spolehnout. Děkuji všem kolegům i kolegyním za jejich profesionální, poctivou a obětavou práci, kterou každodenně odvádí. Přeji jim, aby v sobě i nadále nacházeli sílu a odvahu zas a znovu se obětovat pro druhé; aby nepochybovali o hlubším smyslu tohoto povolání a dovedli být sluncem, které vždycky zazáří těm, ke kterým přicházejí.

Nejkrásnější svátky v roce jsou za dveřmi; adventní čas a čekání na příchod Spasitele končí. Přeji nám všem, aby Vánoce nebyly jen vzpomínkou na minulost a na oslavu Ježíšova narození, ale abychom v tyto dny zakoušeli skutečnou blízkost a nemarnili zbytečně čas trápením, že není všechno podle našich představ.

Pozastavme se a těšme se z maličkostí a z každého upřímného úsměvu. Věřme, že právě o Vánocích dostáváme od Boha všechno, co potřebujeme. A to i k tomu, abychom mohli dělat šťastnými ty druhé; naše blízké i ostatní.

Požehnané vánoční svátky, hojnost zdraví, radosti a pokoje!

Jitka Rybová, Charita Kyjov, vedoucí PS

Podkověňka

Se začátkem školního roku jsme se aktivně vrhli na nácvik pásma k příležitosti Vinobraní.

Držíme se hesla, že pod nátlakem se udělá práce nejvíce a celé lehce žertovné pásmo jsme secvičili za dvě souborové zkoušky. Bylo to výživné nejen pro samotné vedoucí, ale vše jsme se cíti zvládli.

Při dalších nácvicích jsme silnou členskou základu alespoň na pár zkoušek rozdělili na souborový potěr a starší zkušené tanečnice. Individuální nácvik měl něco do sebe a rozhodně se k němu při další volnější chvíli vrátíme. Při děleném nácviku jsme též pilovali folklorní vystoupení v rámci školního předhodového zpívání. Toto dopoledne nás hodově naladilo a připravilo na pomyslný vrchol folklorního dění v naší obci. V krojích jsme se zúčastnili nedělní mše svaté a za doprovodu strýce Hajného řádně zazpívali v hodovém průvodu. „Hody byly hody budů, zabijeme kozu chudů...“

A jak už tomu bývá, tak po hodech jsou Vánoce za rohem. Proto další energii zaměříme na nácvik

koled pro zpívání u vánočního stromu a určitě se nám podaří uspořádat vánoční souborovou besídku. Vyrobit si hezké svícny, které ještě ten den sníme, paní učitelce Varmužové uděláme nepořádek ve třídě, popícháme si prsty od párátka a vánočně se naladíme. V plánu máme ještě jedno vánoční zpívání pro nemocné lidi, ale o tom bychom Vám pověděli zase příště.

Ráda bych jménem všech vedoucích Podkověňky poděkovala rodičům, prarodičům, tetám a strýcům za podporu, kterou nám dáváte. Děkuje také muzikantům, kteří nás vždy ochotně doprovodí při našich vystoupeních, a velké poděkování patří také základní škole.

Všem spoluobčanům přejeme poklidné a požehnané svátky vánoční a do nového roku hlavně to zdraví!

Za všechny vedoucí Podkověňky
Iveta Gongalová

Rodinné centrum Krteček

Po letní odmlce, kdy jsme si všichni užívali tepla a prázdnin, na nás v září dýchl podzimní počasí.

Ochladilo se a přišly první rýmy a nachlazení. Proto se rodiče s dětmi sešli se zpožděním až na začátku října, kdy se pořádala venkovní aktivita s komentovanou prohlídkou v Zoologické zahradě Hodonín, na kterou se především těšily děti. Dopoledne nám počasí moc nepřálo, ale pak se umoudřilo a přestalo pršet, a tím se mohla akce v plné parádě uskutečnit. Pan průvodce nás provedl zahradou a povykládal různé zajímavosti o zvířátkách v jejich útulné ZOO. Děti prožily v zahradě skvělé odpoledne s programem, určeným pro jejich věkovou kategorii. Ovšem nejvíce je uchvátila kůzlátka, jež mohly krmit, a oslík, který všem přítomným předvedl menší představení. Po skončení prohlídky jsme si všichni dali něco malého na zub a rozjeli se domů.

Podzim je spojený s Památkou zesnulých, a proto byl po domluvě s maminkami v herně

připraven Dušičkovo-dýňový karneval, při kterém nechyběla výzdoba a tvoření. Děti přišly v karnevalových maskách a maminky přinesly občerstvení k tématu. Děti si užily v Krtečku příjemné dopoledne a za kostýmy a tvoření obdržely balíčky cukrovinek.

Stále hledáme maminky, které jsou doma s dítětem a byly by ochotné převzít štafetu organizace herny Krtečka. Naplňuje Vás být v kolektivu dětí, baví Vás s nimi tvořit a dělat různé akce a aktivity? Pokud ano, tak nám napište zprávu na facebook stránky RC Krteček a vše Vám bude k této záležitosti vysvětleno. Těšíme se na spolupráci.

PŘEJEME VÁM VESELÉ VÁNOCE A ŠTASTNÝ VSTUP DO NOVÉHO ROKU!

Za RC Krteček Jolana Ondrůjová

Slovácký soubor Svatobořice-Mistřín

Podzim – čas odpočinku a příprav.

Akcemi pořádně nabitě léto bylo třeba ukončit i řádnou dávkou odpočinku. Ten si po pečlivě odvedené práci zaslouží přeci každý, a to i členové souboru. Začátek září a tím i začátek školního roku je období, kdy se naše členská základna obvykle rozrůstá. A tak, jak jsme si za poslední roky zvykli, mezi nás přišlo několik nových tváří, za kterými se skrývají nadšení tanečníci. Každý nový tanečník má před sebou dlouhou cestu plnou poznávání jednotlivých tanečních regionů a také tanečních pásem na nejrůznější vystoupení. Tento úkol ale s radostí hravě zvládají vedoucí nácviků a starší a zkušenější tanečníci.

Podzim je z hospodářského pohledu především čas vinobraní. S ním jsou často spojovány i různé vinařské akce. Každoročně se velmi rádi zúčastňujeme našeho místního vinobraní pod taktovkou mužského sboru a místních vinařů, ale také s potěšením jezdíme do Kadaně, kde vystupujeme po boku cimbálové muziky Vojara.

Tím nejdůležitějším pro celé podzimní období jsou pro nás hody. Přípravy začínají už v samotném létě a vrcholí s postupným přibližováním se k hodovému víkend. Příprav není málo, ale vzhledem ke každoročním zkušenostem a zdokonalování taktiky příprav je zvládáme bez problémů. A díky tomu si můžeme v poklidu vychutnat zábavu u cimbálky 4 týdne do hodů, která se těší velké oblibě jak z řad místních folkloristů, tak i přespolních. Nutno dodat, že letošní ročník byl opravdu zdařilý a naladění na hodovou notu se povedlo.

V čase psaní tohoto krátkého příspěvku nám hodový čas už nastal, a tak jak říkali stařeček v jednom známém seriálu – „Toš včílkaj rychlo vyšívanů košulu, vyglancujů sa holénky a pujde sa.“

Ondřej Výlet,
starosta souboru

Ženský sbor REZEDKY

Je úterý po hodech, kde jsme samozřejmě nechyběly.

Jak v průvodě, tak na hodových zábavách. A je potřeba napsat článek do zpravodaje. Ale co pořád psát, že? Že pravidelně zkoušíme a připravujeme se na náš druhý vánoční koncert? To bych mohla, ale až budete číst tento výtisk, bude už dáááávn po koncertě.

Sportem ku zdraví! Po čtyřech letech znovu pro dobrou věc! Tentokrát myslíme na naše muže a budeme běhat na podporu léčby rakoviny prostaty. Ženský sbor Rezedky a Mužský sbor Svatobořic-Mistřín Vás zvou na benefiční běh. Nebojte, trasy nebudou dlouhé, v plánu je štafeta 4×1,35 km a 5,65 km pro ty, kteří mají rádi výzvy. Přijďte tak za sebe nebo s přáteli udělat něco pro své zdraví, pobavit se a hlavně pomoci. Takhle jsme Vás lákaly k účasti na charitativním běhu, který byl naplánován na 15. 9. 2024. Bohužel počasí nedokážeme ovlivnit, takže po nepříznivé předpovědi neustálých dešťů a doporučení zrušení venkovních akcí jsme přistoupily k variantě B. Běh byl zrušen, ale akci takovou jsme přesunuly na KD. Odpoledne moderovala Lucie

Nováková. Rezedky si připravily malou rozcvičku a byly jsme mile překvapeny, když se k nám přidali i ostatní. Také jsme spolu s Mužským sborem zazpívali několik písniček. Lucka, která zpívá v kapele The People, pak přidala se svým kolegou hodinový koncert a určitě získala další fanoušky.

Byl také pokřtěn kalendář odvážných mužů ze Svatobořic-Mistřína. Naše Maruška všechno vyfotila, dokumentovala a pak vybrala ty nejlepší fotografie, které už teď možná zdobí doma Vaši stěnu. O kalendář byl takový zájem, že se musel udělat dotisk, což nás moc těší. Běže ale nezklameme. O novém termínu běhu se včas dozvíte.

Rezedky se rozrůstají o nové členky. Bylo nám potěšením zazpívat malé Julince Gazdové při křtu. Přejeme Julince a jejím rodičům jen to nejlepší, mnoho lásky a Božího požehnání.

Rezedky Vám všem přejí klidné a požehnané svátky vánoční.

Za Rezedky Marcela Hasalová

Mužský sbor Svatobořice-Mistřín

Od posledního příspěvku do zpravodaje jsme absolvovali, hlavně v měsíci září, poměrně hodně akcí.

Ještě poslední pátek v září jsme se spolu s ženským sborem Rezedky zúčastnili, na pozvání souboru Oldšava, „Zpívání pod hvězdami“. Proběhlo ve velmi příjemném prostředí upraveného historického dvora v Uherském Brodě.

První neděli v září jsme v rámci mše svaté za bývalé horníky zazpívali v našem kostele hornickou hymnu. Druhou neděli v září nás pozvali chlapi z mužského sboru v Rohatci na jejich tradiční „Zpívání mužských sborů“. Za velmi teplého počasí jsme si tuto akci v zajímavém areálu spolu s ostatními sbory užili.

Svým zpěvem jsme se 14. září rozloučili na hřbitově v Mistříně s bývalým zpěvákem a dlouholetým členem sboru Josefem Kulheimem.

V neděli 22. září proběhlo v areálu pod kostelem tradiční vinobraní, které mužský sbor Svatobořice-Mistřín již léta pořádá. Díky krásnému počasí, výbornému burčáku a vínu od spoluporaďadajícího spolku vinařů se sešlo opravdu hodně návštěvníků. Jistě je pobavilo tradiční zvykoslovné pásmo se „Zarážáním hory“ a také vystoupení dětského souboru Podkověnka, Slováckého souboru Svatobořice-Mistřín, ženského sboru Rezedky a našeho mužského sboru. Premiéru v obci měla nově vzniklá mladá cimbálová muzika „Špóna“ a celé odpoledne až do večera doprovázela hudbou cimbálová muzika s primášem Ladikem Švidroněm.

V rámci programu „Slavnostního otevření nově zrekonstruované Sokolovny“ ve Svatobořicích jsme 28. září zazpívali několik písní. A hned na druhý den jsme se při malé

oslavě v parku pod kostelem rozloučili s naším členem, místním farářem, otcem Bedřichem Horákem. Jeho odchod na nové působiště je pro nás citelnou ztrátou, ale přejeme mu do dalšího bohu libého působení hodně úspěchů.

První část listopadu jsme věnovali přípravě na tradiční slovácké hody, kterých jsme se aktivně v nedělním průvodu zúčastnili. Zbytek listopadu byl ve znamení nácviku na nadcházející advent. Hned 1. prosince se konal v kostele „Navštívení Panny Marie“ kvalitně obsazený adventní koncert. Kromě nás v programu vystoupili s adventními písněmi Zpěvulenky z Čeložnic, Mužský a ženský sbor z Hovorán, Mužský sbor ze Strážovic a samozřejmě pořadající ženský sbor Rezedky. Během prosince plánujeme ještě adventní zpívání u vánočního stromu u Sokolovny a před základní školou.

K nadcházejícímu slavnostnímu konci roku Vám členové mužského sboru Svatobořice-Mistřín přejí klidné prožití vánočních svátků a hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do roku 2025.

Za Mužský sbor Svatobořice-Mistřín
Miroslav Veselý

Svaz tělesně postižených

Podzimní aktivity

Ještě v závěru léta se členové organizace jako každoročně zúčastnili sportovních her pro seniory a tělesně postižené v Kyjově. Stává se skoro tradicí, že se naši zástupci stávají hlavními výherci nebo se umísťují na prvních místech. Tentokrát to byla Elena Hricková, která málem vypustila duši, jak urputně bojovala a zaslouženě vyhrála hlavní cenu za všechny disciplíny.

V září jsme měli v plánu zájezd na zámek Velké Losiny a vodní elektrárnu Dlouhé Stráně. Navštívili jsme reprezentační prostory renesančního zámku s typickými arkádami a bohatými uměleckými sbírkami. Dozvěděli jsme se, že vyhlášené procesy s nařčenými "čarodějnicemi" ani věznění se na samotném zámku nekonaly. Krásnou alejí jsme přešli do muzea ručně vyráběného papíru a tiskárny. Takřka za rohem jsme se postavili na oběd. Autobusem jsme pokračovali na přečerpávací vodní elektrárnu Dlouhé Stráně v Desné. Tato elektrárna patří mezi sedm technických divů u nás. Prohlídka začínala přednáškou s promítáním v 3D - to se všem moc líbilo. Pak jsme sešli s průvodcem do podzemí se strojním záze-
mím, kde je celoročně stálých 8 °C – pěkná zima. Potom jsme vyjeli na horní nádrž a zažili jsme, co se každému nepoštěstí. Nádrž byla vypuštěná, protože zrovna probíhala plánovaná odstávka a kontrola celého díla.

Při zájezdu na koupání do Dunajské Středý si účastníci užili ještě poslední pěkné počasí.

Několik členů si užilo také pěkný konec léta na prvním turnusu v Luhačovicích při rekondičním pobytu v hotelu Harmonie,

kam jezdíme s organizací Kyjov. Horší počasí časného podzimu však trochu pokazilo pobyt účastníkům druhého turnusu v říjnu.

Jako každoročně jsme se v hojném počtu vypravili na výlet na Den seniorů do Zoo Hodonín, kde se z komentované prohlídky dovíme vždy něco zajímavého. Obnovili jsme si adopci man-
gabeje rudohlavého. S radostí jsme přivítali rozmnožení tohoto zajímavého primáta o roztomilé mládě.

Z pravidelné činnosti musím zmínit hojně navštěvované tréninky kuzelek, cvičení žen i tréninky paměti.

Na výborech už pomalu připravujeme plán činnosti na příští rok, vybíráme zájezdy a rokujeme o programu výroční členské schůze, která se uskuteční v březnu 2025.

Protože tento příspěvek vyjde těsně před Vánocemi, dovoluji si jménem výboru i svým popřát všem členům i čtenářům prožití klidných a láskyplných Vánoc a hodně, hodně zdraví do celého příštího roku.

Za MO STP Pacíková

SDH Svatobořice

Opět se blíží doba vánoční.

Prázdninové horké počasí pokračovalo až do 13. září, kdy přišly meteorology avizované záplavy. Náš region byl ušetřen toho nejhoršího, i když během tří dnů spadlo 160 mm vody. Žákovské družstvo se schází každé úterý na hasičské zbrojnici, kde se připravuje na novou sezonu. Rádi mezi sebou přivítají nové členy, kteří si chtějí zapsportovat, zasoutěžit, ale také se pobavit a užít si výletů. Hasičská sportovní sezona 2024 skončila. Sportovní družstvo se zúčastnilo více jak 30 závodů. Hlavní účast byla v lize Grand Prix okresu Hodonín a Velké ceně okresu Uherské Hradiště. Bohužel se jim nedařilo a v obou soutěžích získali 5. místo, i když určitě pomýšleli na lepší umístění. Sportovci se starají o nově vybudovanou tréninkovou dráhu, kde by chtěli příští rok opět pořádat soutěž v požárním útoku. Po měsíční pauze začínají se zimní přípravou na atletickém stadionu v Kyjově. Naplánovaný třídní zájezd členů na severní Moravu se z důvodu záplav ztenčil na jeden den, ale i tak si to účastníci užili. Poslední týden v září odjeli Joška Pažičan, Lukáš Pilát, Petr Duhajský a Petr Duhajský ml. na pomoc postiženým záplavami. Ale nebyla to pomoc uklízací. Odjeli s plně vybavenou polní kuchyní /kotle, dřevo, voda/ i potravinovými zásobami,

na jejichž náklady sehnal Lukáš Pilát sponzory. Dva dny vařili jak pro pomáhající, tak pro lidi postižené záplavami, kteří několik dní neměli pořádné jídlo. Odměnou jim byla vděčnost těchto lidí. Na začátku listopadu provedl sbor sběr kovového odpadu. Ještě jednou za darovaný odpad děkujeme. Blíží se doba nejkrásnějších a nejočekávanějších svátků roku – Vánoce. Ne všichni to tak mají, a to z různých důvodů. Pokud to jde, zpřijemněme tyto svátky někomu, kdo je sám a nemá nikoho, s kým by je strávil. Přejeme všem krásné a radostné prožití těchto svátků a do nového roku hodně zdraví, štěstí a osobní pohody.

Marie Ronková

SDH Mistřín

S příchodem podzimu aktivity sboru nekončí.

Družstvo mužů se většinu sezony pralo s nevyrovnanými výkony, i tak ale dokázali obsadit celkové druhé místo v Grand Prix Hodonín a třetí místo v Břeclavské hasičské lize. Na obou ligách také dokázali zaběhnout nejlepší čas sezony.

Po náročné sportovní sezoně přichází období hodnocení a lehkého odpočinku. Sportovní vybavení už jsme tedy až do jara zazimovali. Aby toho odpočinku ale nebylo moc, již nyní zahájila naše družstva zimní přípravu na příští sezonu, která probíhá několikrát týdně v tělocvičně základní školy nebo v posilovně. V tomto období se naši členové věnují především společenským a pomocným aktivitám v obci. V říjnu jsme uspořádali

tradiční sběr železa. Za darovaný šrot, kterého jsme sesbírali velké množství, mnohokrát děkujeme. V polovině listopadu pomáhali členové záahové jednotky se zajištěním dopravy při hodo-
vém průvodu a také jako požární dozor na všech
hodových zábavách, čímž dopomohli k hladké-
mu průběhu hodového veselí. Mezi vánočními
svátky se setkáme se členy sboru na tradičních

kuželkách na kuželně v Mistříně, které proběh-
nou v sobotu 28. prosince v 15 hodin pro mládež
a od 17 hodin pro dospělé. Dále nás v neděli 12.
ledna 2025 čeká členská Valná hromada.

Za celý sbor bych Vám chtěl popřát klidné pro-
žití adventního období, krásné svátky a zdárný
vstup do nového roku.

Petr Marada, jednatel SDH Mistřín

Stolní tenis

Stolní tenisté začali novou sezonu již od září trénovat na nové Sokolovně.

Pod vedením hlavní trenérky dětí Veroniky Kme-
ťové proběhl nábor nových talentů z řad dětí pro
stolní tenis. Přihlásilo se nám nečekaně velké
množství dětí a pro tento krásný sport jsme zís-
kali přes 20 dětí.

Tréninky probíhají vždy v úterý a čtvrtek
od 15.00 do 16.30 hod. Protože zvládnout tako-
vé množství dětí je pro jednu osobu nemožné,
tak při trénincích vypomáhají dva dobrovolníci
z oddílu dospělých. Jako již tradičně náš nestor
František Zetocha a nově Kamil Grufík. Trenér-
ka Veronika Kmeťová pak trénuje 4x týdně ještě
starší žáky, kteří již hrají soutěž a pod jejím krát-
kým vedením se jejich výkony zvedly o sto pro-
cent. Koncem září se nám rozjela nová soutěžní
sezona 2024–2025. A mužstvo hrající krajský
přebor nově posílilo své řady a soutěž rozehrало
velmi dobře. Podle formy mužstva se očekává, že

budou v tomto ročníku bojovat o postup do vyšší
soutěže.

B mužstvo hraje soutěž okresní ligy a po ode-
hrání všech dosavadních zápasů se drží ve stře-
du tabulky, což odpovídá jejich stanovenému cíli.

C mužstvo hraje okresní soutěž a snahou muž-
stva je udržení se v soutěži i pro další ročník.

D mužstvo dětí pod novou trenérkou Veroni-
kou Kmeťovou postoupilo do okresní soutěže,
v které získávají nové herní zkušenosti a jejich
cílem je v této soutěži se ctí obstat a věříme, že
se jím podaří tuto soutěž taktéž udržet i pro další
ročník.

Proto všem mužstvům přeji, ať se jim daří
v nové Sokolovně a svými dobrými výsledky
uspějí ve všech soutěžích.

Za stolní tenis Zetocha František

T. J. Sokol Svatobořice

Náš velký sen se nám splnil.

27. – 28. září proběhlo slavnostní otevření nově zrekonstruované Sokolovny ve Svatobořicích. Slavnostní otevření bylo rozloženo do dvou dnů. V pátek bylo otevření pro pozvané hosty, kteří se podíleli jakýmkoli způsobem na přípravě a následně stavební činnosti během rekonstrukce. Na pohoštění pozvaných hostů se podílelo vinařství pana Josefa Dufka, které nám dodalo svá špičková vína. Na závěr akce nám pan Josef Dufek starší předvedl skvělou degustaci s jeho profesionálním výkladem k vynikajícím vínům. Za to jim patří velké poděkování. Nemůžeme zapomenout ani na pana Luďu Bukvaldu, který nám za velmi příznivou cenu připravil skvělý raut i se sudem pěnivého moku. Jemu a jeho manželce Monice patří také velký dík.

Sobotní slavnostní otevření proběhlo ve velmi přátelské a důstojné atmosféře, které vyvrcholilo posvěcením naší nové Sokolovny otcem Bedřichem za přítomnosti velkého množství našich spoluobčanů a hostů ostatních sokolských organizací. Otec Bedřich si potom ještě zazpíval s mužským sborem, byla to dojemná část jeho rozloučení se s naší obcí, kdy mu skončilo jeho působení v naší obci. My Sokoli mu ze srdce přejeme, aby se mu v nové farnosti líbilo a aby na nás vzpomínal jen v dobrém.

Po slavnostním přestřižení pásky Františkem Zetochou, bývalým starostou Ing. Miroslavem Veselým, starostkou Sokola Aničkou Výletovou a Mařenkou Změlíkovou se nám otevřely prostory nové Sokolovny, dýchající na všechny návštěvníky svou novotou, která byla cítit na každém kroku. Potom následoval program pro návštěvníky, který otevřel mužský sbor se svými krásnými písněmi. Následovala ukázka tréninků oddílů boxu a stolních tenistů, zpestřený pěknou veršovanou scénkou dvou vzpomínajících důchodců Sokolů na mladá léta. Tuto scénku napsal a zrežisoval náš poeta Pavel Podveský mladší. Celý program zakončily naše sestry Sokolky se svými nacvičenými skladbami. Celý program sklídil od všech přihlížejících velké uznání. Sestry se nám postaraly o velmi pestré a chutné pohoštění pro všechny návštěvníky, svým velmi dobrým gulášem zpestřili naši pinponkáři celkové pohoštění

a přispěli tak k velmi zdařilé akci za což všem, kdo pomáhali, moc děkujeme.

Všem se naše nová Sokolovna moc líbila a teď je jenom na nás, jak se o ní budeme starat, aby sloužila i dalším generacím. To byl náš záměr a doufám, že se nám jej podařilo splnit.

Nebyla to však jednoduchá cesta, to, co se nám podařilo, si zaslouží velké ocenění a poděkování všem, kteří se o to po celou dobu jak vyřizování žádosti o finanční dotaci, tak při rekonstrukci Sokolovny zasloužili.

Bez dotací od NSA a velké finanční podpory od obecního úřadu bychom nemohli rekonstrukci realizovat. Na financování se podílel, i když menší částkou, také krajský úřad. Poděkování náleží manželům Lucii a Pavlu Kozumplíkovým za bezplatné dodání nového kompletního osvětlení sálu, jeviště a přísálí.

Po celou dobu vyřizování žádosti a potom v průběhu rekonstrukce mně byl velkou oporou obecní úřad, při začátcích pan starosta Ing. Miroslav

Veselý a následně nový starosta pan Ing. Radek Schneider, který svým přehledem o dotacích přispěl k zdárnému získání finanční podpory na rekonstrukci a také k zdárnému průběhu rekonstrukce. Velmi dobrá spolupráce byla také s místostarostou Mgr. Adamem Pavlem Špačkem, s velkou ochotou mně pomáhala Pavlína Kuřilová a ostatní děvčata obecního úřadu.

Velmi dobrou spolupráci během celého období vyřizování žádosti o dotaci a v průběhu rekonstrukce odvedli František Zetocha, Anička Výletová, Marie Změlíková. Pochvalu zasluží za perfektní vedení účetnictví Marie Macková. Uznání

zaslouží i stavební firma PLUS Hodonín, provádějící stavební práce, která nám předala zrekonstruovanou Sokolovnu ve velmi dobré kvalitě pod vedením pana Belaye a pana Trachtulce.

Stavební dozor měl na starost Ing. Vladimír Divácký dohlížející na hladký průběh celkové rekonstrukce, který to všechno perfektně zvládal a dokázal, že je to správný muž na správném místě. S velkým přehledem s vyřizováním dotací, které pro nás zpracovala Okresní hospodářská komora si poradila paní ředitelka Markéta Kostecká se svou asistentkou Pavlínou Borkovcovou.

Za T. J. Sokol Svatobořice Zetocha František

A DOČKALI JSME SE.

Jako každý rok i tento se konal Senior Dance, tentokrát v Ratíškovcích. Naše děvčata předvedla skladbu pod taktovkou jak jinak než Františka Sedláčka. Všem se líbila, ale nutno podotknout, že ostatní zúčastněné obce nezůstaly pozadu a předvedly to, co si připravily, a všechno bylo moc pěkné.

28. září nastal den „D“, den, kdy se po rekonstrukci slavnostně otevřela Sokolovna. Všechno bylo důkladně připravené a že byl zájem o tuto akci, dokládalo množství zúčastněných, a to jak Sokolů, tak i ostatních obyvatel. Hudba, páska připravená k přestřižení, spousta jídla a pohoštění a hlavně překvapení a dojem, jak nám tu Sokolovnu pěkně vyspravili. Ted' už si ji plně „využíváme“ my ženy cvičenky, stejně jako boxeři a pinponkáři.

Jak by to mělo všechno fungovat, nám hezky v rýmech popsala Jarka Bušíková:

Naše Sokolovna stará,
dnes jak krásná holka mladá,
pyšně hledí do světa.

Otevírá svoji náruč,
volá všechny, pojd'te dál,
sport a pohyb a ne gauč,
to je dnešní ideál.

Ať jsi tlustý nebo štíhlý,
mladý nebo starý,
cvičení ti dodá síly,
v pohybu je zdraví.

Zahod' mobil, notebook, tablet,
boxuj nebo tenis hraj,
přestaň se doma válet,
do Sokola pospíchej.

Ted', když píší svůj příspěvek, chystá se turnaj v boxu, který také pomáháme zajistit.

Čekají nás Vánoce, konec roku a to značí, že jedna akce následuje druhou. Vánoční výstava, Zpívání u stromčku, ukončení roku. Na všechno se těšíme a náležitě si to vychutnáme, protože minulý rok nic nebylo.

I když ted' podzim vládne pevnou rukou, až budete číst můj příspěvek, budou už Vánoce a Nový rok za dveřmi. Přijměte přání mnoha zdraví a štěstí, a to nejen k Vánocům, ale také k celému novému roku. A nejen Vám, ale všem lidem na světě strach z války ať zmizí z našich myslí.

To Vám přeji všichni členové T. J. Sokol Svatobořice.

**Marie Mrkývková,
členka T. J. Sokol Svatobořice**

T. J. Sokol Mistřín – kuželky

Podzimní část je velmi rychle za námi.

Byla započata 20. září a skončila 7. prosince. Družstvo A hrající 3. ligu mužů mělo velmi pěkný úvod soutěže, kdy vysokým náhozem 3529 poražených kuželek přivezlo první body ze zápasu v Dačicích. Následně muži předváděli vyrovnané souboje v průběhu podzimu. Menší zaváhání přišlo v domácích zápasech proti Telnici a Žirovnici, kdy mužstvo nenahrálo ani svůj ligový průměr. Jistým zadostiučiněním bylo tršaskavé derby na domácí kuželně proti Baníku Ratíškovice, kdy byla u nás zcela zaplněna tribuna fanoušky a naše áčko dokázalo krásným výkonem soupeře porazit. Družstvo „A“ tedy podzimní část bojovalo o první pozici v tabulce, ale nyní končí na druhém místě. Věřím, že postup do 2. ligy máme na jaře ve svých rukou a po letech by byl zasloužený. Také výkony jednotlivců jsou v letošním roce silné, kdy Roman Macek držel i první příčku v ligové tabulce.

Družstvo B hrající Jihomoravskou divizi drží krásné 4. místo v tabulce, kdy ztrácí na první Šanov pouze dva body. Běčko má stabilní výkony a dokáže soupeře zdatně porážet i na venkovních kuželnách. Také v přespolním derby v Dubňanech pocítil domácí tým hořkost porážky, kdy naši hráči dokázali ve velmi napínavém utkání výhru otočit na svoji stranu a z Dubňan přivezt body. Věřím, že jarní část bude také zajímavá a boj o první místo bude neskutečně vyrovnaný.

Družstvo C hrající Jihomoravský přebor 1. třídy má stabilní výsledky v průběhu celého podzimu a drží se na momentálně velmi hezké 3. pozici v tabulce. Céčko má stabilní kádr hráčů, kterým vyhovuje daný styl hry, kdy se oproti divizní a ligové soutěži hraje soutěž na 100 hodů sdružených. Velmi cenné body a výhry z venkovních zápasů s Kuchařovicemi a Šanovem pomohli posílit sebevědomí celého týmu. Jarní část může být taky velmi zajímavá a boj o první příčku je otevřen.

Družstvo D hrající Jihomoravský přebor 2. třídy nemá stále mnoho štěstí ve hře. Děčko momentálně drží poslední příčku se ziskem 2b. Pravdou tedy je, že děčko dokázalo získat první body v sezoně doma proti hráčům z Valtic a herní posun je viditelný. Doufám, že jarní část bude

pro tým o něco pozitivnější a hráči budou mít radost z dalších vyhraných zápasů.

Dorost v Jihomoravském přeboru pod vedením pana Ivana Blahy odehrává zatím svoji nejlepší sezonu v daném složení. Dorostenci a dorostenky společně překonávají své osobní rekordy, ale také se jim podařilo překonat rekord dorostu na naší čtyř dráhové kuželně výkonem 1345 poražených kuželek. V krásném zápase překonali hostující dorost z Prušánek, který byl velmi silným soupeřem. Nyní patří dorostu krásné 2. místo, kdy mají shodně 9b. s prvním družstvem z Dubňan. Věřím, že mladé naděje budou nadále pokračovat ve stabilních výkonech. Letošní podzim se hráčům Sokola Mistřín velmi daří a díky skvělému zázemí a dobré partě se kuželky u nás stávají příjemným sportovním zážitkem. Rád bych poděkoval všem fanouškům kuželkářského sportu v naší obci, kdy opravdu skoro na každý domácí zápas je plná tribuna. Věřím, že to tak bude i nadále a budou vás domácí zápasy bavit. Hrací časy domácích utkání zůstávají pátek 18h., sobota 16:30 a dorost v 10h. v neděli. Tímto Vás také zvu na přebory Jihomoravského kraje žen dne 26. ledna od 8h. na domácí kuželně. Určitě budou viděny pěkné výkony a snaha žen o postup na Mistrovství republiky 2025.

Hodu Zdar!

Adam Pavel Špaček,
předseda kuželkářského spolku

V kalendáři jsme už otočili poslední říjnovou stránku a s prvními listopadovými dny se odehrálo poslední kolo podzimní části fotbalových soutěží na jižní Moravě. Přišel čas odpočinku a ten je potřeba využít k hodnocení, přemýšlení nad uplynulými týdny.

Muži prožili neúspěšný podzim. Povedlo se jim získat jen osm bodů za dvě výhry a dvě remízy. Nebyli jsme na takovou bilanci dlouho zvyklí a doufáme, že na jaře se jim bude dařit daleko lépe. Je potřeba říct, že vinou velkého počtu zraněných hráčů a častou rotací základní sestavy se nepodařilo navázat na úspěšnější minulou sezonu, a proto jim patří po polovině sezony předposlední místo.

V první polovině února mají v plánu několikadenní soustředění v Mutěnicích, které bude orámováno řadou přípravných zápasů, ačkoli o soupeřích se zatím stále jedná. Navíc je v plánu posílení kádru zvenčí, rádi bychom přivítali alespoň dvě posily do základní sestavy. Uvidíme, jak se tato jednání budou dál vyvíjet.

Dorost máme už po několik let, podobně jako starší žáky, spojený s Dubňany a Mutěnicemi.

Po třinácti odehraných zápasech v nejnižší krajské soutěži jsou na desátém místě se ziskem patnácti bodů za čtyři výhry a tři remízy.

Starší žáci mají po stejném počtu utkání deset bodů za dvě výhry a čtyři remízy a patří jim dvanácté místo ve čtrnáctičlenné soutěži. Mladší žáci už jsou složeni jen z našich domácích chlapců a ve své okresní lize obsadili šestou příčku z deseti družstev. Je to pěkný výsledek, pokud uvážíme, že je tato kategorie doplňována hráči z ještě mladší kategorie.

Naši nejmladší hráči z přípravek a minipřípravky si zatím vedou velmi zdatně. Od zimy nám navíc přibude rezervní tým mladší přípravky, takže budeme moci zapojit ještě o něco víc kluků než doposud. Rád bych i na tomto místě oslovil všechny zájemce o pomoc s vedením mládežnických týmů v našem oddíle, aby se nám ozvali. Moc rádi Vás zapojíme do této krásné aktivity s našimi dětmi.

V průběhu podzimu se nám povedlo brigádnicky dokončit opravu ochranných sítí kolem tréninkového hřiště a díky sponzorskému daru jsme ho opatřili novým osvětlením – děkujeme!

Pro zimní měsíce se naše přípravy a mladší žáci opět přihlásili do halové ligy. Držíme jim palce, aby se jim povedlo navázat na úspěšné působení v této soutěži v minulém roce. Hned na začátku února pořádáme tradiční Diskoples, na který všechny srdečně zveme, a v polovině června budeme pořádat další ročník turnaje O pohár starosty obce.

Děkujeme Vám všem za podporu, přejeme krásné Vánoce plné pohody a do nového roku hodně zdraví, lásky a těšíme se na Vás všechny při fotbalových zápasech klubu SK Spartak Svatobořice!

Za SK Spartak Petr Šťastný

Rocková asociace

Kino Klub letos hostil špičkové světové kytaristy, legendu Woodstocku, zástupce české rockové scény i velkou festivalovou kapelu.

V letošním roce proběhly v Kino Klubu Svatobořice pod hlavičkou našeho spolku celkem 4 rockové koncerty. První z nich byl po téměř půlroční pauze až v květnu a šlo o jedinečný projekt s názvem Electric Guitarlands, kde se během cca 30-ti minutových setů představili 4 špičkoví kytaristé z celého světa. U nás ve Svatobořicích to byli Steve "Boltz" Bolton, který dříve hrál např. s kapelou The Who, s Paulem Youngem a spoustou dalších. Dále mladý Ital Emiliano Tessitore, ředitel moderního hudebního institutu v Římě, který koncertuje po celém světě po boku věhlasných interpretů. Britský rocker Rowan Robertson, svého času kytarista kapely DIO. Vrcholem večera bylo vystoupení amerického kytarového virtuóze jménem Angel Vivaldi, který svou hrou a pódiovou prezentací doslova ohromil místní publikum. V předprogramu se v rámci výhry v loňském ročníku evropské soutěže (nesoucí stejný název) představil domácí Martin Bílek se svým triem. Na své si přišli nejen fanoušci hry na elektrickou kytaru. Některé skladby byly i zpívané, což bylo příjemným překvapením pro tu část publika, která kytarovým sólům příliš neholduje.

Dalším zajímavým interpretem, který v letošním roce Kino Klub navštívil, byl kanadský bubeník Corky Laing, známý z americké kapely Mountain, se kterou vystoupil na legendárním americkém Woodstocku v roce 1969. Je spoluautorem spousty jejích skladeb, zejména ikonické Mississippi Queen, kterou jistě spousta z vás zná. Minimálně jako soundtrack nějakého filmu, seriálu nebo videohry Guitar Hero.

Corky je uznáván jako jeden z nejvíce energických rockových bubeníků všech dob a jeho styl položil základ novým generacím bubeníků. Některé skladby si za bicí soupravou zazpíval sám Corky, na jiné měl hostujícího zpěváka. Byli jsme svědky také bubenického sóla s příběhem, což je zcela unikátní záležitost.

Bezprostředně po Corkyho vystoupení následoval ještě program s názvem Rowan Robertson

hraje DIO. Britský kytarista Rowan Robertson, který Corkyho na turné doprovázel, svolil, že ve Svatobořicích exkluzivně přidá také set věnovaný zpěvákovi Ronniemu Jamesi Diovi, aby fanoušci ve Svatobořicích měli něco navíc. A tak jsme se dočkali také několika skladeb kapel Rainbow, Dio a Black Sabbath v podání Diova původního kytaristy a jeho doprovodné kapely.

Třetí koncert v Kino Klubu ovládl poprvé také zástupce české rockové scény a nebyl to nikdo jiný než legenda českého heavy metalu Miloš Dodo Doležal, kterého má většina rockových a metalových fanoušků spojeného s kapelou Vitacit. Miloš letos po 8 letech vydal novou sólovou desku s názvem Level 777. Ve Svatobořicích zahrál spoustu starých pecek z období kapely Vitacit, ale také několik novinek. Doprovod mu dělal jeho syn Miloš Doležal junior na baskytaru a Matěj Čurda na bicí. Miloš si získal srdce posluchačů přímočarým nekompromisním nářezem. Udělal také radost místnímu fanouškovi tím, že mu během koncertu přímo na pódiu podepsal jeho plakát z 80. let.

Celý večer zahájila hard rocková kapela Elbereth ze Svatobořic-Mistřína, která v loňském roce oslavila výročí 30 let na hudební scéně. Kapela Elbereth hudebně zcela jistě čerpá z tvorby starého Vitacitu a Miloše Dodo Doležala, takže to bylo spojení, které zafungovalo na první dobrou. Příjemně překvapila zaskakujícím zpěvákem Jaroslavem Turkem, který v krátkém čase stihl nacvičit část repertoáru kapely a dle slov mnohých přítomných pozvednout její vystoupení na ještě vyšší úroveň.

Poslední koncert letošního roku byl ve znamení AOR (adult oriented rock neboli rock pro dospělé), melodického rocku a hard rocku. Vystoupila u nás německá hard rocková kapela Human Zoo, která je na scéně již 20 let. Hudebně by se dala přirovnat ke kapelám Gotthard nebo Pink Cream 69. Výjimečná je ovšem tím, že má

ve své sestavě saxofonistu, který je vkusně zapojen téměř v každé písničce. Human Zoo nedávno vydali v pořadí již 5. album, které jim přineslo obrovský úspěch. Teď je čeká velké evropské turné jako předskokani Michaela Schenkera, bývalého kytaristy kapely Scorpions. A jejich příští vystoupení v ČR bude na dalším ročníku věhlasného festivalu Metalfest v Plzni.

Black Tiger, speciální hosté kapely Human Zoo, zahájili tento neopakovatelný večer. Je to jediná kapela v naší republice hrající žánr AOR. Jde o melodický rock ve stylu kapel jako TOTO, Journey, Survivor, atd. Tenhle žánr u nás moc populární není. Zato v zahraničí se těší velkému úspěchu. Olomoučtí rockeři Black Tiger hrají především v zahraničí, a to po boku velkých jmen tohoto žánru. Jejich skladby hrají zahraniční rádia. A svou rockovou energii a chytavými melodiemi si získali i publikum ve Svatobořicích.

Chceme poděkovat všem občanům Svatobořic-Mistřína, kteří na některý z těchto koncertů přišli. Atmosféra rockových koncertů v Kino Klubu je podle účinkujících i návštěvníků vždy příjemná, přátelská, až rodinná. Podařilo se nám společně vytvořit místo, které je naprosto výjimečné. Jezdíme sem zahrát prvotřídní rockoví hudebníci z celého světa. Rockoví fanoušci z celé republiky i zahraničí cestují stovky kilometrů, aby ve Svatobořicích viděli koncerty rockových velikánů, prohodili s nimi pár slov, udělali si památeční fotku a nechali si podepsat CDčka nebo desky.

A co nás čeká začátkem příštího roku?

4.1. Dan Reed (USA) - sólový akustický koncert spojený s výstavou obrazů

Tato akce zcela výjimečně proběhne mimo prostory Kino Klubu. Spolupracujeme na ní s místním kulturním domem. Pro tento typ koncertu a výstavu obrazů je kulturní dům vhodnější místo.

Americký zpěvák Dan Reed je známý především z působení v kapele Dan Reed Network, která byla populární na přelomu 80. a 90. let. V roce 1989 odehráli evropské turné jako předskokani kapely Bon Jovi. O rok později v rámci dalšího evropského turné zavítali i do Československa, a to jako předkapela legendárních Rolling Stones. Kdo jste byli 18. srpna na Strahově na jednom z prvních koncertů západních umělců na našem území po pádu režimu, můžete si určitě Dana pamatovat. Jeho kapela je aktivní dodnes, stále vydává nová alba a koncertuje.

Mimo to Dan vydává sólová alba, vystupuje sólově a je činný i v jiných oblastech umění. Maluje obrazy, natáčí filmy. Aktuálně pracuje na prvním celovečerním filmu, který by se měl objevit v kině po celém světě.

Do kulturního domu ve Svatobořicích přiveze několik svých obrazů, které bude možné si na místě koupit. Zahraje a zazpívá průřez sólovou tvorbou i tvorbou kapely Dan Reed Network, takže se všichni máme rozhodně na co těšit.

1.2. Carl Santance, hlas kapely Nazareth

Současný zpěvák legendární rockové kapely Nazareth přijede do Kino Klubu ve Svatobořicích, aby zahrál největší hity kapely Nazareth a zároveň představil svoji autorskou tvorbu. Carlovi letos vyšlo sólové album s názvem Silent Angels, se kterým vyrazí na evropské turné po klubech, aby se blíže setkal s fanoušky. Přijďte si poslechnout nestárnoucí hity Nazareth jako Love Hurts a objevit novou tvorbu zpěváka této legendární skupiny.

22.3. David Ellefson (Megadeth) Bass

Warrior Tour feat. Andy Martongelli

Baskytarista, spoluzakladatel thrash metalové legendy Megadeth a spoluautor velké spousty skladeb této skupiny David Ellefson, mřítí do Svatobořic. Veze s sebou doprovodnou kapelu, kterou tvoří mimo jiné i talentovaný italský kytarista Andrea Martongelli, jehož kytarový styl je jedinečný. Zazní průřez tvorby kapely Megadeth i Davidovy autorské tvorby z dalších projektů.

Za Rockovou asociaci Martin Bílek

Markéta Grimaux - Miloš Dodo Doležal vysvětluje v Kino Klubu příběh spojený s fotografií na plakátu Martin Bílek, Rocková asociace, z.s.

Rok 2024 nám utekl jako voda.

Mimo MANKYZ KOŠT jsme úspěšně zvládli již tradiční Dětský den s večerní zábavou se skupinou JAMA. Vydařený byl také první ročník GULÁŠFESTU, kterého se zúčastnilo 9 místních týmů, všechny guláše hodnotila odborná porota i návštěvníci akce. Svoji cenu si odnesl také nejkrásnější stánek GULÁŠFESTU. Pro další ročník jsme si odnesli hodně důležitých poznatků. Mimo pravidelné účasti na výstavách v sousedním Slovensku jsme letos poslali své soutěžní vzorky také do maďarského Porrogu, kde jsme získali bronzové, stříbrné a Jakub Cizler zlatou medaili. Další zahraniční výstavou byla soutěž v srbském Apatinu, Jakubův vzorek sklidil opět nejvyšší ocenění, obdržel velkou zlatou medaili.

V srpnu jsme byli pozváni do polského Gruczna na místní Festiwal smaku, kde se hodnotí v několika kategoriích pouze likéry a maceráty. Cenu za celkové vítězství si odvezl člen spolku MANKYZ Petr Neduchal se vzorkem Černý bez s kávou.

Jedna z říjnových sobot patřila tradiční Rockové zábavě konané druhým rokem na KD. O zábavu se postaraly skupiny V-36, RIMORTIS a nemocnou Exargemu skvěle zastoupili muzikanti

ze skupiny ARG Band, jejichž členy jsou také bývalí členové skupiny Argema.

Letos jsme také uspořádali setkání zástupců spolků organizujících košty pálenek z Čech, Moravy i Slovenska, na kterém jsme hodnotili takzvaný nultý vzorek, který pak na jednotlivých degustacích používáme jako etalon.

V uplynulém roce k nám bohužel dorazila i smutná zpráva, navždy nás opustil dlouholetý předseda, zakladatel spolku Mirek Štilárek.

V roce 2025 nás čeká už XII. ročník Mezinárodního festivalu MANKYZ KOŠTU, který se uskuteční 8. března, vzorky na něj budeme sbírat od počátku roku až do 10. února.

Dětský den, na který tentokrát možná přijde i kouzelník 😊, včetně večerní zábavy, se uskuteční 31. května. Vaření gulášů bude pokračovat, jen termín posuneme na září. O říjnovou rockovou zábavu také příznivce této muziky nepřipravíme.

Přejeme všem spoluobčanům krásné prožití vánočních svátků, do nového roku hodně štěstí a zdraví. Na zahrady bohatou úrodu a z chladících hadů ať teče jen ta nejlepší tekutina.

Za spolek Mankyz Zdeněk Ilčík

Jednota Orel

Oddíl 3D lukostřelby

Tělovýchovná jednota Orel se po delší době opět ozývá skrze stránky obecního zpravodaje. Nemyslete si, že když se o nás neslyšelo, že se nic nedělo. Ba naopak, o tom našem „dění“ se šeptá i za hranicemi okresu. Vděčíme za to především novému lukostřeleckému oddílu.

My lukostřelci, jakožto noví členové Orla, jsme svoji první sezonu určitě nezaháleli a již od ledna, kdy jsme se vlastně poprvé chopili luků a šípů, jsme pilně trénovali a potýkali se s novými a pro nás neznámými věcmi. Všechno ale v dobrém, Orlové si našli cestu. Mnozí z nás, i ti starší, nalezli novou životní cestu a opravdovou úctu k neobvyklému sportu sdružující lidi, kteří by se za normálních okolností snad nikdy nepotkali. Každý týden jsme i v zimních měsících stříleli v uzavřených prostorech Lidového domu a později, kdy nás už mohly prohřívát paprsky jarního slunce, jsme se přesunuli na venkovní prostranství Orlovny. Možná jste nás tam zahlédli.

Již brzy z jara menší skupinka členů, i z řad dětí, absolvovala své první závody v jednom z kol Moravského Zemského Poháru (MZP), které pořádaly ostatní lukostřelecké kluby na zajímavých místech jako například okolí hradu Pernštejn, hrad Buchlov, Zlín a i nám blízký Pánov u Hodonína. Poslední měsíce se plody společné práce projevily v prvních medailích pod křídly našich orelských členů. Kromě našeho úžasného

trenéra Jana Štursa, který vybojoval tuto sezonu jedno stříbro a jeden bronz, si také naše zářná šampionka z řad dětí Maruška Duhajská přivezla dvě medaile. Úplně první klubovou medaili obdržela za 3. místo v zářijovém kole MZP, které se konalo v hlubokých lesích táborové základny Kladky-Bělá, a druhou získala za neskutečné 2. místo z akce nazvané „Halloweenský šíp“ z Kostelce u Zlína. Lukostřelecké závody nejsou ale jen o medailích a o úspěších. My všichni si z nich odnášíme zážitky na celý život, spoustu nových přátel a hlavně cenné zkušenosti.

Kromě naší soutěžní aktivity jsme také uspořádali různé předváděcí akce, kde jste si mohli střelbu z luku pod naším dohledem vyzkoušet a zakusit to, co je pro nás tak důležité. Poděkování patří jak jednotě Orel, pod kterou se můžeme nadále rozvíjet, tak ostatním skvělým lidem, všem členům a podporovatelům, bez kterých by se náš vznik nemohl ani uskutečnit. Můžete si být jisti, že budeme pyšně reprezentovat náš klub i v Moravském Zimním Poháru, který je již v plném proudu.

Závěrem bychom vám všem chtěli popřát to, co se těžko balí. Klid, pohodu a zdraví. Krásné prožití večera splněných přání, svátků vánočních a do nového roku hodně štěstí. A ať ten váš pomyslný šíp zasáhne vždy ten správný cíl.

Vaši Orlové Barbora Látalová, Jan Štursa

Fotografická skupina KONTAKT a Radek Severa

Fotografickou skupinu Kontakt a Radka Severu netřeba představovat. Už několikrát výstava s vernisáží proběhla 3. 9. 2024. Slovem provázela Ing. Vladka Křížková a v kulturním programu zazpíval Ženský sbor Rezedky.

Skupina Kontakt sdružuje 5 kamarádů, pro které je fotografie velkým koníčkem. Přestože jde o sdružení amatérů, jejich fotografie nesou znaky profesionální práce. Odhodlání a podobné názory členů přinášejí výsledky, které staví Kontakt do popředí v české amatérské fotografii. Díky své dlouhodobé soutěžní aktivitě získali Cyril Gajdík a Radek Severa řadu předních umístění ve fotografických soutěžích na národní i mezinárodní úrovni. Fotografie členů Kontaktu nacházejí uplatnění i v různých publikacích.

*Tady jsem doma a znám tu každý kout,
každíčký strom i všechny cesty polem.
Remízek, keř a každé trávy drn.
Houpavé vlny polí a kyprá, pooraná zem,
mne vedou po stezkách a jak pro radost, se vlní...*
(Iveta Gajda-Raponi)

Druhá kniha Radka Severy, patriota a jihomoravského rodáka, byla pokřtěna právě na této vernisáži. Obrazy nás vtahují do nekonečných vln Moravského Slovácka a necháváme se houpat ojedinelou krásou krajiny různých ročních období. Neuvěřitelně působné scenérie, zachycené Radkovým fotoaparátem ze země i z ptačí perspektivy, doplňují verše moravské rodačky Ivety Gajda-Raponi.

Knihu si můžete zakoupit v informační kanceláři OÚ.

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

ČAJ O PÁTÉ

V neděli 6. 10. 2024 v 17:00 se sál kulturního domu rozezněl známými swingovými melodiemi orchestru Eager Swingers.

Orchestr založil v roce 2006 Petr Varmuža. Od počátku se členové bandu snaží o co nejvěrnější interpretaci českého i amerického swingu 30. – 40. let. Repertoár je neustále doplňován o skladby nejen z komplexního spektra swingové hudby, ale i taneční standardy a latinsko-americké rytmy. V orchestru působí zejména bývalí žáci a učitelé ZUŠ Dubňany.

Za mikrofonem jsme měli možnost vidět půvabné dámy. Jmenovitě trio mladých zpěvaček Adélu Řihákovou, Katku Martykánovou ml., Elišku Varmužovou a stálice big bandu Markétu Varmužovou a Kateřinu Martykánovou.

Na parket se osmělilo jen pár tanečníků, ale i tak to byl velmi příjemně strávený nedělní poobedení.

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

Poslední zářijovou neděli jsme přivítali v kulturním domě naše seniory. Všechny pozdravila paní Podveská a seznámila je s programem besedy. Slova si postupně vzal pan starosta Ing. Radek Schneider, který přítomné seznámil s tím, co nového se děje v obci. Paní doktorka Neduchalová všechny obeznámila, jak je důležité chodit na preventivní prohlídky a nepodceňovat svůj zdravotní stav.

Dále k seniorům promluvil paní Mgr. Lada Vašulková z Charity Kyjov. Paní Lucie Nováková, která na kulturním domě vede trénink paměti, si připravila ukázkou, co je možné na takových trénincích paměti dělat. Vedoucí kulturního domu pozvala přítomné na kulturní akce, které ještě proběhnou do konce roku 2024.

V předsálí pracovnice VZP měřily krevní tlak a tuk v těle. K poslechu a pro některé i k tanci hrála Hajnova mistřínská muzika (Maruška Hajná – cimbál, Martin Hajný – housle, Jenda Hajný st. – basa). Martin pobavil také všechny posluchače vtipným vyprávěním. Příští rok se s našimi důchodci setkáme 21. 9. 2025.

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

Beseda s Antonínem Pavlušem 8. 10. 2024 **O CESTĚ ZA JANEM PAVLEM II. NA VELEHRAD V ROCE 1990**

Pana Antonína Pavluše netřeba představovat. Muzikant, kapelník, vášnivý myslivec, skladatel. Pan Pavluš byl 40 let kapelníkem Mistříňanky, současně také jejím manažerem. Nesmazatelně se zapsal do historie dechové hudby. V roce 2015 vstoupil do síně slávy v pražském kongresovém centru, kde převzal od Asociace trumpetistů prestižní cenu Pavla Josefa Vejvanovského. Na jeho počest se každé dva roky tady ve Svatobořicích-Mistříně koná festival dechových hudeb Pavlušův Mistřín. Také stál u zrodu festivalu v Miloticích Zbořilovy Milotice.

Jeho životním krédem je: „Zdraví není všechno, ale všechno je nic bez zdraví.“

Pan Pavluš mě oslovil asi před rokem, tedy v začátcích mé funkce vedoucí KD, že by rád spoluobčanům řekl něco o muzikantské cestě roku 1990 na Velehrad za Janem Pavlem II. A protože znám pana Pavluše jako skvělého vypravěče, souhlasila jsem. Jeho přáním bylo, aby hostem besedy byl Otec Bedřich. Ten nabídku přijal a jako první se ujal slova a připomněl nám cestu Jana Pavla II. do České republiky. Její význam

a co všechno tomu předcházelo. Poté si vzal slovo pan Pavluš a s humorem sobě vlastním nám přiblížil přípravu muzikantů na setkání se Svätým Otcem.

O kulturní vsuvku se postarali Antonín Pavluš ml. a Katka Martykáňová.

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

V termínu od 16. 9. - 22. 9. 2024 proběhl bazárek dětského oblečení podzim-zima. Opět se sešla spousta oblečení, botiček, kočárků a podobně. Ceny byly přijatelné a mnoho návštěvníků se podařilo ulovit hezké kousky. Pokud by některá

maminka měla zájem pomoci při dalším bazárku, ozvěte se na číslo 778 454 438 nebo na mail: hospodarkad@svatoborice-mistrin.cz

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

Strašidelná diskotéka pro děti

27. 10. 2024 jsme ve spolupráci s agenturou KinderEvents uspořádali Strašidelnou diskotéku pro děti alias Halloween.

Halloween je keltský svátek s historií sahající až do doby před naším letopočtem. Den 31. října byl hranicí mezi dvěma hlavními periodami (létem a zimou). Kelové tento den vnímali jako pomezí, kdy se stírá hranice mezi světem živých a mrtvých. Stavěli proto oltáře, které obsahovaly ptačí pera či zvířecí lebky, a měly za účel navázat spojení s mrtvými, pro které se pak pořádaly uctívací obřady. Lidé na sebe výjimečně navlékali masky a převlekly, aby se chránili proti zlým duchům. Kelové během noci z 31. října na 1. listopadu slavili Nový rok, který se v keltštině nazýval Samhain. Mnohé z původního Halloweenu se dochovalo dodnes. Lidé před svými domy staví malé oltáře, ovšem k jejich stavbě jsou používány vyřezávané dýně, místo ohně se zapalují svíčky.

U nás Halloween nemá takovou tradici jako v anglicky hovořících zemích. Mezi dětmi sice

získává stále větší oblibu, ale u většiny z nás má daleko hlubší význam svátek Všech svatých nebo „Dušičky“ – památka zesnulých. Dušičky, jak se Památce zesnulých lidově říká, jsou svátkem poklidným, kdy vzpomínáme na ty, kteří už s námi nejsou a se kterými jsme prožili část života. Dušičky oslavují pokoru, skromnost, upomínku na smrt jako životní zkušenost a vracejí se k těm, které jsme měli rádi a kteří odešli z tohoto světa. „Dušičková“ cesta na hřbitov, zdobení hrobů svíčkami, věnci a květinami je nejen tichou vzpomínkou, ale i společenskou událostí, kdy se spolu scházejí příbuzní, sousedé i známí.

Halloween je svátek, který spojuje lidi po celém světě, a i když jsou zvyklosti a tradice různé, všechny mají společné téma – vzpomínku na zesnulé.

Ale budeme se raději držet té naší tradice a příští rok se děti mohou těšit třeba na nějakou pěknou pohádku.

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

Albánie, tak trochu jiná Evropa

Albánie je stále trochu zapomenutým koutem Evropy, ovšem turistický ruch se zde začíná velmi rychle rozrůstat. Nejvíce však stále tuto zemi divokých hor, řek, hlubokých údolí a kaňonů vyhledávají turisté toužící po dobrodružství. Avšak Albánie nabízí i klasickou komfortní dovolenou v turistických letoviscích u moře. Je to také země s bohatou historií, takže ideální místo pro ty, kteří se zajímají o různé památky. Mimo to jistě upoutá pozornost snad každého návštěvníka přítomnost Mercedesů, na které narazíte opravdu všude a nepřehlédnutelné jsou i všudypřítomné betonové bunkry, připomínající těžké časy minulosti.

Albánie má tak nádhernou přírodu, že je až s podivem, jak dlouho jí trvalo dostat se na seznamy cestovních kanceláří. Důležité však je, že se na ně konečně dostala a v současnosti může své krásy odhalit i nám. Horské scenérie, zapadlé, zapomenuté vesničky, ale i neznámé pláže, které se směle vyrovnají všem středomořským destinacím.

Poznejte Albánce jako národ na svou vlast nesmírně hrdý, jako národ přátelský, temperamentní a pohostinný. A pokud Vás pozvou k sobě

domů? Už dávný zvyk jim velí, že jako host budete pod jejich ochranou. Protože jak sami Albánci praví: "Můj dům patří Bohu, potom mému hostu a pak teprve mně."

Manželé Poulíkovi se do Albánie stále rádi vrací pro její pohostinnost, skromné pracovitě obyvatele a překrásnou přírodu.

5. 11. 2024 v knihovně jsme i my mohli díky fotografiím a videím nahlédnout do této krásné země.

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

Múdra stařečka Pagáča

Ochotnický divadelní spolek Nejenxmíchu z Vracova nastudoval divadelní inscenaci na motivy Zdeňka Galušky a povídek z jeho nesmrtelných knížek Slovácko sa súdí/nesúdí. My jsme měli možnost vidět a smát se u Medecíny, Koze a Zabíjače.

Smáli jste se také, jak Cyril s Matúšem „lúтали nad oběšenú kozú“, zpomalené scény zabíjačky nebo jste se inspirovali receptem, které zaručí, aby se „chlap po smilných robách nedíval“?

Vracovským divadelníkům opravdu nechybí smysl pro vtip. To jsme si mohli ověřit 10. 11. 2024 při vyprodaném hledišti 😊.

Určitě u nás nebyli naposledy.

Marcela Hasalová, vedoucí ObKd

Příprava tohoto festivalu je v plném proudu. Přípravný výbor se pravidelně schází, aby Vám mohl nabídnout pestrý a zajímavý program. S velkou podporou starosty a místostarosty obce řešíme technické a logistické problémy.

Orelský areál se průběžně připravuje, aby zvládl bezproblémově hostit moderní festival. Práce probíhají zejména na osvětlení a elektroinstalaci. Také ještě neúnavně pracujeme na grafickém zpracování, vizuální identitě, digitálním marketingu apod.

Festival bude čtyřdenní. Nebudu odkrývat všechna esa z rukávu, ale už teď se můžete těšit na skupinu Fleret se Zuzanou Šulákovou, která vystoupí ve čtvrtek. V pátek si nenechte určitě ujít koncert kapely HARAFICA – je to dynamická muzika z Uherského Hradiště, která zpívá a hraje od koncertů až po cimbálové besedy, vždy s úsměvem a v rytmu spojujícím tradici s novými hudebními proudy. V sobotu se nám představí zahraniční soubory, nebude chybět také krojový průvod.

V neděli v galaprogramu uslyšíte mimo jiné BROLN se sólisty ze Svatobořic-Mistřína. Nebude samozřejmě chybět vystoupení místních souborů, cimbálových muzik a dechových hudeb.

A pokud vše dobře dopadne, čeká nás velmi zajímavý host festivalu. To jsou jen střípky z připravovaného bohatého programu.

Přejeme všem poklidné prožití svátků vánočních a do nového roku hodně zdraví a štěstí.

Budeme se těšit na setkání na XII. ročníku Mezinárodního festivalu Mistřín.

**Za kolektiv vedení festivalu
Hasalová Marcela**

Kulturní dům informuje

- možnost platby kartou
- možnost pronájmu sálu (oslavy, svatby, narozeniny, teambuildingy)
- možnost pronájmu kulturně-společenské místnosti (školení, dětské oslavy, kroužky)
- možnost pronájmu setů, velkokapacitního stanu 10x15, party stanu 4x6 m, chladicího zařízení, grilu

Co bylo a co bude

Akce, které se uskutečnily v IV. čtvrtletí 2024

Říjen:

- 5. 10. Adorační den farnosti Mistřín
- 6. 10. Čaj o páté, KD od 17:00 hodin
- 8. 10. Beseda s Antonínem Pavlušem, KD od 18:00 hodin
- 19. 10. Rocková zábava, KD (Mankyž)
- 19. 10. Čtyři týdny do hodů, beseda u cimbálu, (Slovácký soubor Svatobořice-Mistřín)
- 20. 10. Misijní neděle, kostel Navštívení Panny Marie
- 27. 10. Strašidelná diskotéka pro děti, KD

Listopad:

- 5. 11. Albánie – cestovatelská beseda, knihovna od 18:00 hodin
- 8. 11. Předhodová diskotéka, KD
- 10. 11. MÚDRA STAŘEČKA PAGÁČA, KD od 17:00 hodin
- 16. 11. Předhodová zábava se skupinou V. S. P. Band, Sokolovna (T. J. Sokol Svatobořice)
- 16. - 18. 11. Hody, KD
- 17. 11. Hodová mše, kostel Navštívení Panny Marie
- 23. 11. Oblastní liga boxu, Sokolovna (T. J. Sokol Svatobořice)
- 30. 11. Pavlušův Mistřín, KD (DH Mistříňanka)

Prosinec:

- 1. 12. První adventní neděle
- 1. 12. Mikulášská besídka, KD
- 8. 12. Druhá adventní neděle
- 9. 12. Zapomenutý příběh – Ondřej Ruml, KD od 19:00 hodin
- 7. - 8. 12. Vánoční výstava, Sokolovna (T. J. Sokol Svatobořice)
- 15. 12. Třetí adventní neděle
- 15. 12. Když se zhasne, KD od 17:00 hodin

- 20. 12. Zpívání u stromečku v ZŠ
- 21. 12. Vánoční jarmark, parkoviště u OÚ (Soubor Mistřín)
- 21. 12. Zpívání u vánočního stromu, Sokolovna (T. J. Sokol Svatobořice)
- 22. 12. Čtvrtá adventní neděle, velké vánoční zpovídání, kostel Navštívení Panny Marie
- 22. 12. Zpívání u vánočního stromu, ZŠ
- 22. 12. Vánoční koncert – Mistříňanka, KD
- 24. 12. Betlémské světlo, Junák – skaut
- 24. 12. Štědrý den, v 15.00 hod. - dětská mše sv. a ve 23.00 hod. „půlnoční“
- 25. 12. Boží hod vánoční, mše sv. v 8:00 hod. a 10:00 hod.
- 26. 12. Štěpánská oldies party, KD
- 27. 12. Vánoční turnaj dětí ve stolním tenisu, Sokolovna, (T. J. Sokol Svatobořice)
- 31. 12. Poděkování za uplynulý rok a svátostné požehnání v 16.00 hod.,
kostel Navštívení Panny Marie
- 31. 12. Silvestrovský pochod do Vlkoše

Plánované akce na I. čtvrtletí roku 2025

Leden

- 4. 1. Dan Reed (koncert + výstava obrazů) Rocková asociace ve spolupráci s KD, Předprodej v kanceláři KD, vstupné 300 Kč.
- 11. 1. Závěrečná taneční kurzu žáků 9. ročníku, KD (ZŠ)
- 18. 1. Hasičský ples, KD (SDH Svatobořice)
- 25. 1. Reprezenační ples obce a SRPŠ, KD
- 26. 1. Představení dětí k 1. sv. přijímání, kostel Navštívení Panny Marie
- 30. 1. Slovácko ve filmu – beseda o filmu s panem Slintákem

Únor

- 1. 2. Disco ples, KD (SK Spartak)
- 1. 2. Carl Sentance (zpěvák kapely Nazareth), Kino Klub (Rocková asociace)
- 2. 2. Hromnice, mše sv. za ženy a matky, kostel Navštívení Panny Marie
- 13. 2. Sirény na cestách (Pogodová, Finková, Asterová) talk show, KD
Předprodej v kanceláři KD nebo na smsticket.cz, vstupné 390 Kč.
- 15. 2. Dolňácký ples, KD (Slovácký soubor Svatobořice-Mistřín)
- 15. 2. Maškarní ples, sokolovna (T. J. Sokol Svatobořice)
- 16. 2. Žehnání snoubencům k svátku sv. Valentýna, kostel Navštívení Panny Marie
- 21. - 23. 2. Degustace koštu pálenek a likérů, KD (Mankyzy)
- 27. 2. Den otevřených dveří, ZŠ

Březen

- 1. 3. Fašanková obchůzka obcí
- 5. 3. Popeleční středa, kostel Navštívení Panny Marie
- 8. 3. 12. ročník mezinárodního koštu pálenek, likérů a domácích pomazánek, KD (Mankyzy)
- 15. 3. Oblastní liga boxu, Sokolovna (T. J. Sokol Svatobořice)
- 15. 3. Dětská pěvecká soutěž J. Měchury, KD
- 19. 3. Slovácká brigáda, Svatobořice-Mistřín a Uprchlícký tábor V 17.00 hodin na Památníku IT Svatobořice.
- 22. 3. Úklid lesa (Myslivecký spolek)
- 22. 3. David Ellefson (baskytarista kapely Megadeth), Kino Klub (Rocková asociace)
- 30. 3. Dětský karneval, KD

Poděkování – v těžkých chvílích si mezi sebou stále pomáháme bez ohledu na to, odkud jsme

Byla středa 11. září 2024, když meteorologové vydaly výstrahu, že vydatné deště, které míří na Česko, mohou rozvodnit řeky a hrozí povodně. Tato výstraha s extrémním stupněm nebezpečí platila od pátku 13. září a platila zejména pro východní polovinu republiky. Ve čtvrtek 12. září dorazily do ČR vydatné až extrémní srážky, které začaly zvedat hladiny řek. Stále jsme si ale nedokázali představit tu zkázu, která po těchto deštích přišla.

V sobotu, když mi volali v podvečer rodiče z malé vesničky kousek od Jeseníku a říkali mi, že voda se na některých místech začíná vylévat z koryt, jsem si uvědomila, že tato varování jak hasičů, tak meteorologů byla na místě. V sobotu večer jsem se jim už nedovolala, jejich mobilní síť nefungovala a já o nich neměla žádnou zprávu, ale jediné, co mě uklidňovalo, bylo to, že můj rodný dům stojí na kopci daleko od řeky Bělé. V neděli ráno jsem s hrůzou zapnula televizi a přečetla zprávy o tom, s čím se lidé z míst, kde jsem se narodila, vyrůstala a žila, potýkají. Situace v městě Jeseník, které je od vesnice rodičů vzdálené zhruba 10 km, je kromě tří-čtyř ulic kompletně pod vodou. Video, která se začala objevovat na internetu mých známých, byla děsivá – proud rozvodněné, dříve klidné řeky Bělé, odnášel zaparkovaná auta, lidé se ukrývali na vyšších místech a některé dokonce musel zachraňovat vrtulník Armády ČR. Situace byla o to horší, že nebyly dobré letové podmínky a byla tma. Jeseník a většina okolních vesnic byla od neděle odříznutá od okolního světa. Telefon rodiny stále nedostupný. Ze zpráv bylo patrné, že tato situace je velmi vážná, objevovaly se první informace o tom, že voda strhla některé domy, vytrhala koleje, vzala mosty a lávky a roztrhala cesty. Lidé nemají elektřinu, plyn, mobilní síť a voda v kohoutcích buď neteče anebo je kontaminovaná.

V pondělí na většině míst opadla voda – pohled pro místní musel být šílený a emoce, které tito lidé prožívali, jsou pro nás možná až nepředstavitelné. To, co celý život budujete, vám v jeden den během několika hodin zničí živel – ten, kterému neutečete, jak se říká. Během dopoledne mám první telefon od rodičů, jsou v pořádku,

ale nic u nich nefunguje, spousta cest zničených a jdou pomáhat lidem, kteří to štěstí neměli. Postupně jsem s lítostí sledovala další hrůzné scénáře lidí, některé z nich osobně znám a o to byly moje emoce silnější. Ve čtvrtek, kdy mi moje mamka zavolala, že u nich stále nemají elektřinu a plyn a že v domě mají 13 stupňů a hodila by se jim elektrocentrála, jsme neváhali ani minutu a elektrocentrálu jsme naložili, rychle jsme nakoupili ještě nějaké věci, které v tu chvíli potřebovali lidé v okolí, dokonce jsme ještě kupovali jednu elektrocentrálu pro jednoho známého, který měl dům pod vodou a v současné chvíli byl plný povodňového bláta. Na okamžik, kdy jsme vjeli do Bělé pod Pradědem, nikdy nezapomenu, mráz mi běhá po zádech ještě teď. Jenže čím blíže k zasaženým oblastem jsme byli, tím horší ten pocit byl. Místa, která znám, najednou byla jiná. Už nikdy nebudou stejná. Blížili jsme se k České Vsi, kde chyběl kus silnice a muselo se vjet zhruba metr do koryta řeky, které armáda vysypala kamínky, aby se lidé mohli dostat do humanitárních skladů atd. Blížili jsme se do ulice, kde jsme měli vyložit elektrocentrálu pro známého – vystoupili jsme z auta a emoční vypětí nabralo na otáčkách. Ten pocit beznaděje, že je kolem spousta lidí, kteří jsou unavení, špinaví od bláta a snaží se vzpamatovat se z toho, co se jim stalo, a vy víte, že nemůžete pomoci všem najednou. Poté jsme jeli dále k mým rodičům, kde jsme vyložili ostatní „pomoc“ a zapojili jim elektrocentrálu, aby si mohli zatopit v kotli a ohřát se. Jelikož byl večer a ten víkend jsem měla nějaké pracovní povinnosti, jsme se museli vrátit domů, ale cesta místo obvyklých tří hodin trvala asi 4 a půl. Další týden jsme se ale rozhodli jet tam na víkend pomoci, dva dny před odjezdem nás napadlo oslovit občany, jestli se nechtějí podílet nějakým způsobem na pomoci pro oblast, kde byla povodeň. Byli jsme velice mile překvapeni, spousta z nich přinesla potřebné věci, mezi kterými byli powerbanky, vaříče, dezinfekční prostředky, prací prášky, rukavice, potraviny atd. Někteří dokonce přinesli i finanční příspěvky, které jsem původně ani nechtěla převzít, ale nakonec jsme se rozhodli, že je dáme všechny společně

do obálky, kterou jsme poté předali mé kamarádce z dětství, která spolu s manželem a jejich dvěma dětmi přišla o dům a vše, co v něm bylo. Velké díky patří také našemu kamarádovi z Místřína Ivu Kozákovi, který jel pomáhat s námi. Víkend to byl náročný, jeli jsme do obce Velká Kraš, kde bylo dobrovolníků nejméně. Od rána jsme pomáhali odklízet naplavené věci kolem domů, odklízeli jsme bahno v místním kostele, které bylo kontaminované od prasklé kanalizace. Během odklizení jsme se dali dohromady s dalšími dobrovolníky a nakonec jsme zjistili, že pocházejí z Moravské Nové Vsi, kde jejich domy byly zasaženy tornádem. Pomáhali nám místní hasiči, obyvatelé a také hasiči, kteří do této oblasti byli

vysláni. Dobrý pocit, který v nás vyvolalo to, že jsme mohli pomoci, v nás přetrvával ještě další dny po návratu. Ještě jednou děkuji všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na pomoci, ať už pomocí fyzickou anebo jen humanitární. Místní hasiči z JSDHO Svatobořice-Mistřín, kteří se do této oblasti vydali dobrovolně, si také zaslouží poděkování. Obec Svatobořice-Mistřín se také podílela nemalou pomocí, a to finančním darem ve výši 500. 000 Kč pro konkrétní obec postiženou povodní (Mikulovice). Na závěr bych jen chtěla říct, že bychom si měli veškeré této pomoci mezi sebou vážit, protože nikdo nikdy nevíme, kdy ji budeme potřebovat.

Markéta Škubalová

3D lukostřelba (střelba na kozoroha).

Čtení artikulí. Autorem fotografie Josef Hasík.

Děti z přípravné třídy a jejich obrázky namalované křídami.

Děti ze školky ze Svatobořic.

Divadelní představení Múdra stařečka Pagáče.

Druhá skupina rodičů a dětí při vítání občánků.

Jedna skupina rodičů s dětmi při vítání občanů.

Krojování na fotografii při loučení se s otcem Bedřichem.

Děti s balíčky s misijními perníčky.

Děti z místřínské školky na svátek sv. Mikuláše.

Mužský sbor na hodech.

Stárci v hodovém průvodu.

Silvestr 2024

Řadu let se v mikroregionu scházíme a tento rok 20. výročí slavíme.

A jaké že téma letos spojí nás? No přece:

TAK JDE ČAS...

Vlkošská batolata a právě narozené děti přivítají jednotlivé životní etapy:

Skoronice – MATEŘSKÁ ŠKOLA

Milotice – POVINNÁ ŠKOLNÍ DOCHÁZKA – ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Vacenovice – PUBERTA – STŘEDNÍ ŠKOLA – MATURITA

Svatobořice – Mistřín – VYSOKOŠKOLÁCI – PRODUKTIVNÍ VĚK

Ratíškovice – STÁŘÍ – SENIORSKÝ VĚK

Zimní zpravodaj obce Svatobořice-Mistřín

Ročník 30, číslo 4/2024 • Čtvrtletně vydává Obec Svatobořice-Mistřín

Povoleno Ministerstvem kultury ČR, č. j. MK ČR E 12431 • Periodický tisk územního samosprávního celku Řídí redakční rada při OÚ • Tel. 518 620 237 • Grafický design, typografie a tisk Tiskárna Šiki Kyjov • Internetová verze na adrese <https://www.svatoborice-mistrin.cz/informace-o-obci/zpravodaj-obce-1/> • Uzávěrka tohoto čísla byla 18. 11. 2024

Číslo 4/2024 vyšlo 17. 12. 2024 • Uzávěrka čísla 1/2025 bude 3. 3. 2025

Číslo 1/2025 vyjde 4. 4. 2025

Příspěvky čtenářů neprocházejí jazykovou úpravou • Redakce si vyhrazuje právo na jejich krácení Redakční spolupráce: PaedDr. Jindřiška Faiglová • Uveřejněné názory a stanoviska nemusí být vždy totožné s názory vydavatele • Materiály se přijímají na Obecním úřadě Svatobořice-Mistřín nebo na e-mailové adrese: fakturace@svatoborice-mistrin.cz
Děkujeme za každý Váš příspěvek • Náklad 1300 ks • Neprodejné